ஜனோபகாரி.

(JANOPAKARI)

"உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பலகற்றும்
கல்லார் அறிவிலாதார்."—திருக்குறள்.

புத்தகம் 2. Vol. II. | நள ஞூ பங்குனி மீ MARCH, 1917. | சஞ்சிகை 3. No. 3.

Kindergarten.

By Mr. K. P. Seshadri Aiyangar.

"கிண்டர்கார்டன்" அல்லது விளையாட்டுப் பள்ளிக்கூடம்.

'கிண்டர்கார்டன்' என்பது, ஜெர்மன் வார்த்தை. 'கிண்ட்' என்பதற்குக் குழந்தை என்பது பொருள். 'கிண்டர்' என்பது குழந்தைகள் என்று பன்மைப்பொருள்படும். 'கார்டன்' என்பது தோட்டம். ஆனால், கிண்டர்கார்டன் என்னும் பதத்திற்குப்பிள்ளைகளுடைய அல்லது பிள்ளைகளுக்காக நிருமிக்கப்பட்ட தோட்டம் என்பது அர்த்தமன்று. பிள்ளைகளாகிய தோட்டம் என்றே பொருள் அறியவேண்டும். குழந்தைகளே மிக்க கவலையுடன் ஆதரிக்கப்படவேண்டிய செடிகளாகவும், உபாத்தியாயர்களே அச்செடிகளைக் கண்ணை இமை காப்பதேபோல் பாதுகாக்கும் தோட்டக்காரர்களாகவும் பாவனை செய்யவேண்டும். ஒரு தோட்டத்திலுள்ள செடிகளுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சிப் பாதுகாத்து வளர்ப்பது எப்படித் தோட்டக்காரனது வேலையோ, அப்படியே, பிள்ளைகளின் மனதாகிய தோட்டத்தைப் பயிற்சிசெய்து அபிவிருத்தியடையச்செய்வது உபாத்தியாயர்களது கடமை. இந்த அர்த்தம் விளங்கும் பொருட்டும், பிள்ளைகள் ஓடியாடிக் குதூகலத்துடன் குதித்து விளையாடும்படிக்கும் ஒவ்வொரு 'கிண்டர்கார்டனை'ச் சுற்றிலும் பெரிய தோட்டம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிண்டர்கார்டனிலிருக்கும் பிள்ளைகள், தாம் விளையாடிக்கொண்டிருக்கிறதாக எண்ணம் கொண்டிருப்பார்களாகையால், கிண்டர்கார்டனை நாம் தமிழில் 'விளையாட்டுப்பள்ளிக்கூடம்' என்று சொல்லலாம்.

அதில் மூன்று வயது முதல் ஆறு பிராயம் வரையுள்ள குழந்தைகளைத்தான் சேர்த்துக்கொள்வர். சிறு குழந்தைகளுடன் புருஷர்கள் பழகுவதினும் ஸ்திரீகள் பழகுவது சகஜமாயிருக்கும். சுபாவத்திலேயே பெண்களுக்குக் குழந்தைகளின்மீது அன்பும், ஆசையும் அதிகம். இளகிய மனதும், இன்சொல்லும், கருணை சொரியும் பார்வையும், வசீகரிக்கும் தன்மையும், சாந்தமும், ஆடவர்களைவிட அரிவையர்கட்கு இயற்கையிலேயே அதிகமாக அமைந்துள்ளன. ஆகவே, குழந்தைகளை அவர்களுக்குத் தகுந்த விதமாகப் பழக்குவதில் ஸ்திரீகள்தான் ஏற்றவர்கள்.

சாதாரணமாக, கிண்டர்கார்டனுக்கு ஸ்திரீகளை உபாத்தியாயினிகளாக நியமித்துவருகிறார்கள். அவர்களிடத்தில் ஒப்பிக்கப்பட்ட குழந்தைகளிடத்தில் ஈன்றெடுத்த அன்னைபோல அன்புபாராட்டுகிறவர்களாயிருக்கவேண்டும். பிள்ளைகள் இயற்கையில், எப்பொழுதும் குதூகலமும் உத்ஸாகமுமுள்ளவர்களாயிருப்பார்கள். அவர்கள் நடையென்பதே இன்னதென்று அறியார்கள்; துள்ளித் துள்ளியோடும் சுபாவம் மேலிட்டுள்ளவர்கள். அவர்கள் கொண்டிருக்கும் உத்ஸாகத்தில் கொஞ்சங்கூடக் குறையாமலிருக்க அவர்களுக்கு முக்கியமாய் வேண்டியவை இரண்டு. அவை, அன்புள்ள தாயும், கங்களைப்போல் குதித்து விளையாடும் சுபாவமுள்ள பிள்ளைகளின் சகவாசமுமாம். இவையிரண்டும் கிண்டர்கார்டனில் உண்டு. ஆகையினால்தான், எங்செங்கே கிண்டர்கார்டன் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதோ, அங்கங்கேயெல்லாம் பிள்ளைகள் அதிகமாகச் சேர்ந்து வருகிறார்கள்.

மூன்று வயது வரையில் பிள்ளைகளை வீட்டில் தாயார் சரிவரப் பார்த்துவரவேண்டும். அந்த வயதுக்குள் தாயைவிட்டுப் பிரிந்திருப்பது குழந்தைகளால் முடியாது. அந்த வயதுக்கு மேற்பட்டுப் பிள்ளைகளை நல்வழிக்குக் கொண்டு வரவேண்டிய முறை எல்லா ஸ்திரீகளுக்கும் தெரியாதாகையால், தெரிந்தவர்களைக் கிண்டர்கார்டன் உபாத்தியாயர்களாக நியமித்து, அவர்களிடத்தில் குழந்தைகளை ஒப்பித்து வருகிறார்கள்.

கிண்டர்கார்டன், வீட்டுக்கும் பள்ளிக்கூடத்திற்கும் நடுத்தரம். வீட்டிலுள்ள தாயின் அன்பும், சாதாரணமாய்ப் பள்ளிக்கூடங்களிலுள்ள சட்டதிட்டங்களில் சிலவும், கிண்டர்கார்டனில் இருக்கின்றன. ஆயின், வீட்டில் குழந்தையின் படிப்புக்கு அடிக்கடி நேரிடும் விகாதங்களும், பள்ளிக்கூடத்திலுள்ள கடுமையான கிரமசிக்ஷையும் இதில் இல்லை. வீட்டைவிட்டு கிண்டர்கார்டனிலிருப்பதும், பிறகு அதைவிட்டுச் சாதாரணபாடசாலைக்குப் போய் அதன் நிபந்தனைகளுக்கு உட்படுவதும் சகஜமாயிருக்கும்.

இம்முறையை உண்டாக்கினவர் யார் ?

இந்த கிண்டர்கார்டன் முறையை முதன் முதலில் 'பிரடரிக் பிரோபல்' என்னும் ஜெர்மானியர் ஏற்படுத்தினர். அவர் தம் வாணாளெல்லாம் குழந்தைகளுக்குப் போதிக்கும் முறையைக் கண்டுபிடிப்பதிலேயே கழித்தார்; இயற்கைப் பொருளை நுட்பமாகக் கவனிப்பார்; அவைகளைப்பற்றிக் கொஞ்சம் ஐயம் ஏற்பட்டால், கற்றறிந்த நிபுணர்களைக்கொண்டு சந்தேகங்களை நீக்கிக்கொள்வார். தற்காலத்தில் ஐரோப்பா, அமெரிக்கா முதலிய கண்டங்களில் அநேக தேசங்களில் அந்தந்தத் தேசத் துரைத்தனத்தார்கள் பால சிக்ஷை விஷயத்தில் பிரோபல், மாண்டிஸோரி என்னும் இருவர்களின் கொள்கைகளையும், முறைகளையுமே முக்கியமாகக் கையாடி வருகின்றார்கள். நமது துரைத்தனத்தாரும், வித்தியா நிபுணர்களும் அதே முறையை நமது சிறுவர்கள் விஷயத்தில் அநுஷ்டிக்க முயற்சி செய்து வருகின்றார்கள்.

பிரோபல் என்பவர், பிள்ளைகளுடைய மனப் பயிற்சிக்கு அநுகூலமாகச் சில ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கின்றார். பிள்ளைகளுக்கு இந்திரிய ஞானம் விருத்தியாகும்படி, சில சாமான்களைக் கொண்டு செய்யக்கூடிய விளையாட்டுக்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். இந்தச் சாமான்களுக்கு (Gifts) 'கொடைகள்' என்றும், அவைகளைக் கொண்டு பிள்ளைகள் ஆடுகிற விளையாட்டுக்களுக்கு (Occupations) 'அகுபேஷன்ஸ்' என்றும் பெயர். இவைதவிர, பிள்ளைகளுக்கு அர்த்தமாகக்கூடிய நடையில் சில விளையாட்டுப்பாட்டுக்கள் உண்டு. "நடப்போம், நடப்போம், நாமெல்லாரும் நடப்போம்" என்றிம்மாதிரி பொருள்படும்படியான பாட்டுக்களை உபாத்தியாயர் சொல்லி, அவற்றிலடங்கிய விஷயங்களைத்

தெளிவாய்ப் பிள்ளைகளுக்குத் தெரியும்படி அபிநயித்துக்காட்டவேண்டும். இந்தப்பாட்டுக்களுக்கு 'அபிநயப்பாட்டுக்கள்' என்று பெயர். நம்முடைய பெண்குழந்தைகள் பாடிக்கொண்டு போடுகிற கோலாட்டம், அடிக்கிற கும்மி, ஆடுகிற அம்மானை, அடிக்கும் பந்து இவையெல்லாம் ஒருமாதிரியான அபிநயப்பாட்டுக்கள்தாம். நம்மவர்களுக்கு இவ்விதமான (Action Songs) அபிநயப்பாட்டுக்கள் புதியவையல்ல; தொன்றுதொட்டு நம் பெண்பாலர் கையாடிவரும் புராதனப்பழக்கமேயாகும்.

கிண்டர்கார்டனுல் பெறப்படும் நன்மை.

சிறுவர்களின் மனமானது ஒரு கண்ணாடிக்குச் சமானம். எந்த உருவத்தையும் பிரதிபலிக்கும் தன்மை கண்ணாடிக்கு உண்டு. அதுபோல, குழந்தைகள் நல்லதையும் கெட்டதையும் பகுத்தறியச் சக்தியற்றவர்களாயிருப்பதனால், எதையும் மனதிற்பதித்துக்கொள்கின்றனர்; அதன் பிரகாரம் அப்பியாசமும் செய்கின்றனர். 'தொட்டிற் பழக்கம் சுடுகாடுமட்டும்' என்னும் பழமொழிக்கொப்ப, தீய ஒழுக்கத்தைச் சிறுவயதில் பழக்கத்தின்கீழ்க் கொண்டுவருவார்களானால், அவர்களது ஆவி உடலைவிட்டு நீங்கிப்போகும்வரை அந்தத் துரப்பியாசமும் போகாது. ஆகையினால், குழந்தைகளுக்குச் சிறுவயதிலேயே நற்குணங்களைப் போதித்து, நன்மார்க்கத்தை அனுசரிக்கும்படி பழக்கவேண்டும். அப்படி பழக்குவதற்கு, இந்த கிண்டர்கார்டன் முறைதான் சிறந்தது. கிண்டர்கார்டன் வகுப்பிலுள்ள சிறுவர்களைப் பாகுபாடுகளாகப் பிரித்து, ஒவ்வொரு பாகுபாட்டிற்கும் ஒவ்வொரு தலைவனை அவர்களிலேயே ஏற்படுத்தி, அவன் சொல்வதற்கு மீறி மற்றவர்கள் ஒன்றும் செய்யக்கூடாது என்று திட்டம் செய்து பழக்கினுல், கீழ்ப்படியுந்தன்மை, ஒற்றுமை முதலிய நற்குணங்கள், குழந்தைகள் தாம் அறியாமலேயே அவர்களது மனதில் வேரூன்றிவிடுகின்றன. செடிகளை நடுதல் என்பதைச் சிறுவர்கள் செய்வதாக வைத்துக்கொள்வோம். அதில், போதகாசிரியர் குழந்தைகளைச் சில பாகுபாடுகளாகப் பிரித்து, ஒவ்வொரு வேலையைச் செய்யச்சொல்கிறுர்; ஒருபகுதி நிலத்தைக் கொத்தவும், மற்றொருபகுதி விதை நடவும், மற்றொருபகுதி நீர் பாய்ச்சவும், பிறிதொருபகுதி களைபிடுங்கவும், இன்னொருபகுதி எருவிடவும், இம்மாதிரியே ஒவ்வொருவனும் ஒவ்வொரு வேலையைச் சரிவரச்செய்தால்தான், எல்லோரும் ஒன்றுகூடிச் செய்வதன்பலன் காணப்பெறலாம். ஒருவன் தன் வேலையிற் செய்யவேண்டியதைத் தவறினுல், பொதுவாக அடையக்கூடிய பலன் இல்லாதொழியும். இதனுல் குழந்தைகளுக்கு, 'அவனவன் வேலையைச் சரிவரசெய்யவேண்டும்; அப்படிச் செய்யாமற் போனுல், அவனுக்குக் கெட்டபெயர் வருவதுடன், பொதுவாகச் செய்யும் காரியம் நிஷ்பிரயோஜனமாகிவிடும்' என்னும் பயமும் ஏற்படுகிறது. அந்தச் சிறுவயதிலேயே இம்மாதிரியான ஸத்குணங்களைப் போதகாசிரியர் குழந்தைகளின் மனதிற் படும்படி செய்வதற்கு, கிண்டர்கார்டன் முறையே சிலாக்கியமானது. அத்தகைய எண்ணம் குழந்தைகளுக்கு அந்த வயதிலேயே உண்டாக்கிவிட்டால், அவர்கள் பிற்காலத்தில் ஸத்குணசிகாமணிகளாயும், ஜனோபகாரிகளாயும், தேசாபிமானிகளாயும், பதாபிமானிகளாயும் விளங்குவார்களென்பதற்குச் சிறிதேனும் சந்தேகமுண்டோ?

சீ. பி. சேஷாத்திரி ஐயங்கார்.

சுதேசபரிபாலினி:—"(ஜனோபகாரி.) பொதுஜன பிரயோஜனமான விஷயங்களும், வியாபாரம், கைத்தொழில், வியவசாயம் முதலானவைகளைப்பற்றி அறிவை யூட்டத்தக்க குறிப்புக்களும், நீதிமொழிகளும், நவீன ஸங்கல்பங்களும் செறிந்து நிறைந்திருக்கின்றன. பத்திரிகை முழுவதும் திவ்யமான எளிய தமிழ்நடையிலே எழுதப்பட்டு, படிப்பவரது கவனத்தைக் கவரத்தக்கதாயிருக்கின்றது."

The Resin Industry in India.

இந்தியாவில் குங்கிலியத் தொழில்.

இப்போது இந்தியாவில் கைத்தொழிலின் அபிவிருத்திவிஷயத்தில் பற்பல இடங்களிலும் ஊக்கம் நாட்டப்பட்டுவருகின்றது. கைத்தொழிலின் அபிவிருத்தியைக் கோரி இராஜாங்கத்தார் ஓர் கமிஷனை ஸ்தாபித்து, பற்பல தொழில்களின் விஷயங்களை ஆராயுமாறு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இக்கமிஷன், இந்தியாவின் பற்பலபாகங்களிலும் சென்று, தொழில்நிபுணர்களின் அபிப்பிராயத்தை அறிந்துவருகிறது. இமயமலைச்சாரலில் வியாபித்திருக்கும் குங்கிலியத் தொழிலைப்பற்றிய பலவிஷயங்களையும் இக்கமிஷன் நன்கு விசாரித்தறியக் கடமைப்பட்டதாகும். இமயமலைச்சாரலில் விருத்தியாகும் தேவதாரு என்னும் மரத்தைத் துளைத்து, அதினின்றும் வடியும் திராவத்தைக் காய்ச்சி இறக்கினால், குங்கிலியம் (Resin) என்றும், கற்பூரத் தைலம் (Turpentine) என்றும் இரண்டுவஸ்துக்கள் பெறப்படுகின்றன. இக்கைத்தொழிலானது, கிறுக, சுமார் இருபது வருஷங்களுக்கு முன் முதன்முதலாக 'குமான்' என்று சொல்லப்படும் குன்றுகளிலும், அதன்பிறகு, பஞ்சாபில் பலவிடங்களிலும் பரிக்ஷார்த்தமாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. ஆனால், அதிக ரெயில்வேகட்டணத்தினாலும், குறைந்த விலையில் அன்னியநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் சரக்கினாலும் இத்தொழில் விரைவிற் பரவ ஹேதுவில்லாமற் போய்விட்டது. சென்ற 1908-ம் வருஷத்தில் பல நூதனயந்திரங்களைக்கொண்டு இத்தொழிலை அபிவிருத்திசெய்யப் பிரயத்தினங்கள் செய்யப்பட்டன. உலகத்தில் குங்கிலியம் உற்பத்தியாகும் தேசங்களுக்கெல்லாம்—அமெரிக்கா, பிரான்ஸ்—போய் இத்தொழிலைப்பற்றிய பல விஷயங்களையும் அறியுமாறு மிஸ்டர் கிப்ஸன் ஐ. எப். எஸ். (Gibson I. F. S.) என்பவர் அனுப்பப்பட்டார். பிறகு, டேராடூன் (Dehra Dun) என்னுமிடத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் ஆராய்ச்சிச்சாலையிலும், குமான் குன்றுகளிலும் நவீனமுறைகளில் பல பரீக்ஷைகள் செய்யப்பட்டன. இப்பரீக்ஷைகளெல்லாம் அநுகூலமாகவே முடிந்தன. இப்போது பஞ்சாபில் லாகூருக்கருகில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் தொழிற்சாலையில் இக்காலத்திற்கு ஏற்றவாறு நவீனமுறையில் கற்பூரத்தைலமும், குங்கிலியமும் செய்யப்படுகின்றன. இவை, அன்னியநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் சரக்கைவிடப் பலவிதத்திலும் உயர்ந்ததாகவே காணப்படுகின்றது. இந்தியாவில் ஏறக்குறைய வருஷமொன்றுக்குப் பத்துலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள கற்பூரத்தைலமும், குங்கிலியமும் செலவாகின்றன. ஆனால், இந்தியாவில் ஏறக்குறைய ஆறுலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள கற்பூரத்தைலமும் குங்கிலியமும் உற்பத்தியாகின்றன. ஆகலால், இத்தொழில் இன்னும் பலதுறைகளிலும் விருத்தியடைந்து, தேவைகளை அநுசரிக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இமயமலைச்சாரலைச் சேர்ந்த பிராந்தியங்களில் தேவதாருகாடுகள் பின்வருமாறு வியாபித்திருக்கின்றன:—

	ஏக்கர்கள்.
காஷ்மீர், ஜாமு, பூச்	690,000
குமான், கார்வால்	650,000
ஜான்ஸார், டெஹ்ரி, கார்வால்	420,000
பஞ்சாப்	240,000
மொத்தம்	2,000,000

இந்தியாவுக்குத் தேவையான குங்கிலியமும், கற்பூரத்தைலமும் 200,000 ஏக்கர் தேவதாரு காடுகளிலிருந்து கிடைத்துவிடுகின்றன. மீதியான இடங்களில் உற்பத்தியாகும் சரக்குகளை அன்னியநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யலாம் அதாவது: 100-க்கு 90 வீதம் இக்காடுகளி

விருந்து பெறப்படும் சரக்குகளை ஏற்றுமதி செய்யலாம். இக்காடுகளிலிருந்து பதன்படாத சரக்குகளைக் கைத்தொழிற் சாலைகளுக்குக் கொண்டுபோகப் பாதைகள் முதலியன சரியாக இல்லாததனால், கூலிவிகிதங்கள் அதிகப்படுகின்றன. இது காரணம்பற்றி, இக்காடுகளில் பலவிடங்களிலும் வேலைகள் செய்யப்படாமலிருக்கின்றன.

காட்டு இலாகா அதிகாரிகள் இக்கஷ்டங்களை ஒழிக்கப் பல பிரயத்தினங்களைச் செய்துவருகிறார்கள். இக்கஷ்டங்கள் ஒருவாறு ஒழியுமானால், சரக்குகள் அன்னிய நாடுகளுக்கு ஏராளமாக ஏற்றுமதி செய்யப்படலாம். தொழிற்சாலைகளுக்கும் கப்பல்துறைமுகங்களுக்கும் தூரம் சுமார் 800 முதல் 1000 மைல்கள் வரை இருப்பதனால், ஏற்றுமதி விஷயத்தில் மிகவும் சிரமமேற்படும். தேவதாரு காடுகளை உடைய மற்ற நாடுகளில் இக்காடுகள் சமுத்திரக்கரையோரங்களில் இருப்பதால், சரக்குகள் ஏற்றுமதி செய்யப்படுதல் சௌகரியமாயுள்ளது; அநாவசியமான ரெயில்வேகட்டணம் இல்லாமலுமிருக்கின்றது. இதனால், வேற்றுநாட்டுச் சரக்குகளோடு போட்டிபோட முடிகின்றது.

இந்தியாவில் தொழில் செய்யப்படும் இச்சரக்குகளுக்கு ரெயில்வேகட்டணம் முதலானவற்றில் சௌகரியமேற்பட்டால், வெகு மலிவாக அன்னிய நாடுகளுக்கு இவற்றை ஏற்றுமதி செய்யலாம்.

Araiyaninallore Inscription.

BY A RESEARCHER.

அறையணிநல்லூர்ச்சாஸனம்.

அறையணிநல்லூர்க்கிராமம், திருக்கோவலூர்க்கு வடகிழக்கே முக்கால்மயிலில் பெண்ணையாற்றின் வடகரையில் இருக்கிறது. இந்த ஊரில்தான், திருக்கோவலூர் ரயில்வே ஸ்டேஷன் உள்ளது; இதை அறைகண்டநல்லூர் என்று ஜனங்கள் இப்பொழுது வழங்கிவருகிறார்கள். இதில், திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாரால் பாடப்பெற்றதும், * கௌரி, நந்தி, முருகக்கடவுள், பாணாசுரன், மன்மதன், ராவணன், பரசுராமன், மாவலி, தசரதன், கிருஷ்ணன், வீமசேனன், தேவேந்திரன் முதலியவர்கள் வழிபட்டுப் பேறுபெற்றதுமான சிவக்ஷேத்திரம் ஒன்றுண்டு. இந்த க்ஷேத்திரம் ஒரு பெரிய பாறையின்மேல் உள்ளது. கோவிலுக்குச் சமீபத்தில் பஞ்சபாண்டவர்கள் வசித்ததாகக் கூறப்பெறும் ஐந்து குகைகளும், வீமனால் உண்டானதாகச் சொல்லப்படும் என்றும் வற்றாத தீர்த்தமுள்ள சுனையும் உள்ளன. இப்பாறையின் அடியில் தென்பெண்ணையாறு ஓடுகிறது. இவ்வரிய க்ஷேத்திரத்தில் கோயில்கொண்டிருக்கும் சிவபிரானுக்குப் பெயர் ஒப்பொருவருமில்லாதநாயனார் [அதுல்யநாதேச்வரர்] அறையணிநாதர் என்றும், அம்பிகைக்குப் பெயர் அழகியபொன்னம்மை [ஸௌந்தர்ய கநகாம்பிகை] அருணாபகி என்றும் பெயர் வழங்குகிறது. கவனித்துப் பரிபாலிப்பாரில்லாமையால், வௌவால்கள் இக்கோயிலைத் தங்கள் உறைவிடமாகக் கொண்டுள்ளன. கோயில் பல இடங்களில் சிதைந்துமிருக்கின்றது. ஆயினும், இதில் பல பழைய தமிழ்ச்சாஸனங்கள் வெட்டப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் ஒன்றை 'ஜனோபகாரி'யைப் படிக்கும் நண்பர்களுக்கு விருந்தாகக் கீழே எழுதுகின்றேன்:—

* "கௌரீ நந்தீ குஹச்சைவ பாணோ மந்மத ஏவச, ராவணோ ரேணுகாபுத்ரோ பலோ தசரதஸ் ததா. (க) க்ருஷ்ணச்ச பீமஸேநச்ச தேவேந்த்ரோ திதி பூஜிதா" (உ)

* ஸ்வஸ்திஸ்ரீ திரிபுவனசக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீ குலோத்துங்க சோழதேவற்கு யாண்டு ௩௨-வது, ராசராசவளநாட்டுப் பெண்ணை வடகரை உண்டைக்காட்டுநாட்டுத் திருவறையணி நல்லூருடையான் ஒப்பொருவருமில்லாதநாயனார் கோயில் [இக்] திருச்சுற்றளிசாற் [றி] (ற) வி [ற்று] (த்தா)ன் பாண்டிமண்டலத்து வடவெள்ளாற்றுக்கூற்றத்து ஆற்றூம்பூரில் ஆற்றூம்பூருடையான் திருக்காளத்தியுடையான்.

இது பன்மாஹேச்வர ரக்ஷை ஆடுவானை பட்டன் சுவாமி.

இவ்வரிய சாஸனத்தால், பாண்டிமண்டலத்தில் வெள்ளாற்றுக்கூற்றத்தில் உள்ள ஆற்றூம்பூர் திருக்காளத்தியுடையான் இவ்வூர் கோயிலை கற்றிருப்பணிசெய்வித்தான் என்பதும் பிறவும் விளங்குவதறிக.

உ

சிவமயம்.

§ ஸ்வஸ்திஸ்ரீ

புகழ் சூழ்ந்த புணரி
அகழ் சூழ்ந்த புவியிற்
பொன் னேமி யளவுந்
தன் னேமி நடப்ப.
விளங்கு சயமக ளிளங்கோப் பருவத்துச்
சக்கர(க்) கோட்டத்து விக்(கி)ரமத்
[தொழிலாற்
புதுமணம் புணர்ந்து, மதவரை யீட்டம்
வயிரா கரத்து வாரி யயின்முனைக்
கோந்தள வரசர் தந்தள மிரிய
வாளுறை கழித்து(த்), தோள்வலி
காட்டிப்
போர்ப்பரி நடத்திக், கீர்த்தியை நிறுத்தி,
வடதிசை வாகை சூடி(த்), தென்றிசை
தேமரு கமலப் பூமகள் பொதுமையும்,
பொன்னி யாடை(யு) நன்னிலப்
பாவையின்
றனிமையுந் தவிர்த்தப், புனிதத்திருமணி
மகுட முரிமையிற் சூடித்,
தன்னடி யிரண்டுந் தடமுடியாகத்
தொன்னில வேந்தர் சூட, முன்னை
மநுவாறு பெருகக், கலியாறு வறப்ப(ச்),
செங்கோ றிசைதொறுஞ் செல்ல,
[வெண்குடை
யிருநில வளாக மெங்கணுந் தனது
திருநில வெண்ணிலாத் திகழத்திகழ,
வொருதனி மேருவிற் புலிவிளை.........
வந்தரத் துப்பூ பாலர் திறைவிடுத்
தந்த கலஞ்சொரி களிறுமுறை நிற்ப,
விலங்கிய தென்னவன் கருந்தலைப்
பருந்தலைத் திடத்தன் (?)
பொன்னகர்ப் புறத்திடைக் கிடப்ப,
[விக்நாட்
பிற்குலப் பிறைபோ னிற்பிழை
[யென்னுஞ்
சொல்லெதிர் சோடிற் றல்லது, தன்கை
வில்லெதிர் சோடா வேழ்குலத் தரசு
அளத்தியி விட்ட களிற்றின தீட்டமும்,
பட்டவெம் பரியுங் கெட்டதன் மானமுங்
கூறின வீரமுங் கிடப்ப, வேறின
மலைகளு முதுகு நெளிப்ப,
விழிந்த நதிகளுஞ் சுழன்றுடைந் தோட,
விழுந்த கடல்களுந் தலைவிரித் தலமரக்,
குடதிசைக் காடுவுகந்ததானுந் தாதைபு
பன்னு ளிட்ட பல்பல முதுகும்,
பயந்தெதிர் மாறிய சயப்பெருந் திருவும்,
பழிபுகந்து சொடுத்த புகழின் செல்வியும்,
வாளா ரொண்கண் மடந்தைய ரீட்டமும்,
மீளாது கொடுத்த வெங்கரி நிரையுங்,
சங்கமண் டலமுஞ், சிங்கண மென்னும்
பாணி யிரண்டு மொருவிசை கைக்கொண்
டீண்டிய புகழொடு பாண்டிமண் டலமுங்

* இச்சாஸனம், ஒப்பொருவருமில்லாத நாயனார் தேவாலயகர்ப்பகிருகத்தின் தென்புறத்தில் கீழண்டை வச்சிரப்படையில் உள்ளது.

§ இது, திருக்கழுக்குன்றம் பக்தவத்ஸல சுவாமி கோயில் பிராகாரத்துத் தென்னண்டை சுவரில் எழுதியிருக்கும் சிலாசாஸனம்,

கொள்ளத் திருவுள்ளத் தடைத்து,
வெம்பரித் தாங்கமும், பொருகரிக்
[கலங்களுந்,
தந்திர வாரியு முடைத்தாய்ப் பரந்து,
வடகடல் தென்கடற் பாய்வது போலத்,
தன்பெருஞ் சேனையை யேவிப், பஞ்சவ
ரைவரும் பொருந்தப் பொருத போர்க்
[களத்தஞ்சி
வெரிநெளித் தோடி யரணெனப் புக்க
காடறத் துடைத்து, நாட்டிப் படுக்க
மற்றவர் தம்மை வனசர ராக்கிக்,
கொற்ற வெஞ்சுர மேற்றிக் கொற்ற
விசயத் தம்ப மெழில் பெற நிறுத்தி,
முத்தின் சலாபமு முத்தமிழ்ப் பொதியிலு
மத்தவெங் கரிபடி மய்யச் சையமுங்
கன்னியுங் கைக்கொண் டருளித்,
[தென்னாட்
டெல்லை காட்டிச், குடமலை நாட்டுள்,
வரசவே றெல்லாந் தனி........
மாவே றியதன் வருஉதினித் தலைவரைக்
குறுகலர் குலைய கோட்டா றுட்பட
நெறிதொறு நிலைகளிட் டருளி யப்புலத்
தலங்கலுங் கோங்கமண் டலமுங்
[கைப்படுத்தருளித்,
திறைகொ ளாரமுந் திருப்புயத் தலங்கலும்
போல்வீரமுந் தியாகமும் விந்த........
சிவனிடத் துமையெனத் தியாகவல்லி
யவனிமுழு துடையா ளுடனிருப்
[பவவளுடன்
கங்கை வீற்றிருந்தென மங்கையர்திலத
மேழிசை வல்லவி யேழுலக முடையாள்
வாழிரும் பொன்னினி திருப்ப வூழிபு
மவனிமுழு துடையாளோடும்
வீரசிம் மாசனத்து வீற்றிருந் தருளிய
கோவிராச கேசரி வர்மரான

சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீ குலோத்துங்க சோழ தேவர்க்கு யாண்டு நாற்பத்திரண்டாவது ஜயங் கொண்ட சோழமண்டலத்து ஆமூர்க் கோட்டத்துக் குமிழி நாட்டு வானவன் மஹாதேவிசதுர் வேதி மங்கலத்து மகாசபையோம்: நிலவிலை யாவணக் கையெழுத்து.

ஆராய்ச்சி செய்வோன்.

Moral Sayings.

By A Pandit.

நீதிமொழிகள்.

நண்பன் தீச்செயல்களைச் செய்யுங்கால் அவற்றினின்றும் அவனைத் தடுப்பதும், நன்மையைத் தரவல்ல காரியங்களைச் செய்யும்படி தூண்டுவதும், இரகசியமான விஷயத்தை வெளியிடாது காப்பாற்றுவதும், நற்குணங்களைப் பலரறியக் கொண்டாடுவதும், ஆபத்து வந்தபொழுது வேண்டும் உதவியைச் செய்வதும், வேண்டும்போது தன்னிடமுள்ள பொருளை ஒளியாது கொடுத்துதவுவதும் மெய்ந்நண்பர்களின் லக்ஷணங்களாகும்.

*
* *

அடுத்துவந்து தன்னிற்புகுந்த நீரின்பொருட்டாக, முதலிலே, பாலினால் தன்னிடமுள்ள குணங்கள் யாவும் அளிக்கப்பட்டன. பிறகு நெருப்பில் வைத்துக் காய்ச்ச, பாலுக்குற்ற தாபத்தைக் கண்டு அதற்கு ஆற்றாது நீரானது தீயிற் சுண்டி ஆவிபோக்கலாயிற்று. அவ்வளவில், பால் தன் மித்திரனாகிய நீருக்குற்ற விபத்தினைக் கண்டு, தீயிற் குதித்து அதனை அவிக்கா நிற்ப, உடனே, மித்திரனாகிய தண்ணீர் தன்னுடன் சேரக்கண்டு அடங்கிநிற்கின்றது. நல்லோர்தம்மில் உண்டாகும் நட்பு இத்தன்மையதன்றோ?

*
* *

அங்கே ஓரிடம் ஸ்ரீமந்நாராயணர் யோக நித்திரைசெய்துகொண்டிருக்கின்றார். மற்றோ

ரிடம் அவருடைய சத்துருக்களான இரணியாக்ஷன், இராவணன் முதலியவர்களின் சைனியங்கள் மறைந்துகொண்டிருக்கின்றன. வேறோரிடத்தில் தன்னை அண்டின மலைகளெல்லாம் மறைந்துகொண்டிருக்கின்றன. இன்னோரிடம் வடபாமுசாக்கினி வசிக்கின்றது. ஆஹா! என்ன ஆச்சரியம்! இக்கடலின் சரீரம் எவ்வளவு பெரியது! எவ்வளவு பலமுள்ளது! எவ்வளவுதான் தாங்கக்கூடியது!

*
* *

இந்தப் பெரிதான பூமியைத் தன் முதுகின்மேல் பாதாளத்தில் தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஆமையின் பிறப்பே பிறப்பு! ஆகாயத்தில் எல்லா நக்ஷத்திரமண்டலமும் தன்னைச் சுற்றி வரும்படியான பெருமையைப் பெற்றிருக்கும் துருவனுடைய ஜன்மமே மேலானது! ஆகாயத்தில் துருவனைப்போலாவது பாதாள லோகத்தில் ஆதிகூர்மம்போலாவது பரோபகாரம்செய்யமுடியாத இதரபிராணிகள், இப்பிரம்மாண்டமென்னும் அத்திப்பழத்திலுள்ள கொசுக்கள்போலப் பிறந்தும் பிரயோஜனமில்லாதவர்களே.

*
* *

முயற்சியுடையோரியல்பு.

தேவர்கள் பாற்கடலைக் கடைந்தபொழுது இடையில் கிடைத்த இரத்தினங்களாலும் சந்தோஷமடையவில்லை; பயங்கரமான ஹாலாஹல விஷத்தைக்கண்டும் அச்சமடையவில்லை; அமிருதத்தை அடையும்வரையில் சலிப்பின்றிக் கடலைக் கடைந்து, முடிவில் அதைப் பெற்றனர். ஆதலால், தீரர்கள் ஒருகாரியத்திற் பிரவேசித்தால், அது முடிவுபெறும்வரையில் அதைக் கைவிடவேமாட்டார்கள்.

*
* *

சிலவிடத்தில் விரிப்பில்லாது பூமியிற் படுப்பதும், சிலவிடத்தில் உயர்ந்த கட்டில்மெத்தையிற் படுப்பதும், சிலவிடத்தில் காய்கனிகளைத் தின்பதும், சிலவிடத்தில் அறுசுவையுண்டியுண்பதும், சிலசமயம் கிழிந்த உடையுடுப்பதும், சிலசமயம் நல்லவஸ்திரத்தை உடுப்பதும் ஆகிய சுகதுக்கங்களை, தமது காரியத்திலேயே கண்ணுயுள்ளவர்கள் கவனிக்கமாட்டார்கள்.

*
* *

நீதிசாஸ்திரவித்துவான்கள் துதித்தாலும் தூஷித்தாலும், செல்வம் எவ்வளவு வந்தாலும் போனாலும், மரணம் இன்றே ஏற்பட்டாலும் அல்லது இன்னும் ஒருயுகமானபின் வருவதாயிருந்தாலும், தைரியபுருஷர்கள் நியாயம் என்ற மார்க்கத்தினின்று ஒரு அடிகூடக் காலெடுத்து வைக்கமாட்டார்கள்.

*
* *

எவன்மனமானது மாதர்களின் கூரிய கண்பார்வையாகிற அம்புகளால் மாறுதலடையவில்லையோ, எவனுடைய ஹ்ருதயம் சினமென்னும் தீச்சுடரால் பற்றியெரியவில்லையோ, சிற்றின்ப நுகர்ச்சியாவது பேராசையாகிற கயிறுவது எவன்மனதில் ஆசையை உண்டாக்கவில்லையோ, அத்தகைய தீரன்தான் இம்மூவுலகங்களையும் ஜயிக்கவல்லவன்.

*
* *

மனவலிமை பிறவிக்குணமாய் அமையப்பெற்ற மனிதன், எத்தகைய தாழ்வான நிலைமையைப் பெற்றாலும், அவனுடைய தைரியகுணத்தைமட்டும் நாசஞ்செய்யமுடியாது. நெருப்பைத் தலைகீழாக எந்தினாலும், அதனது ஜ்வாலையானது ஒருகாலத்திலும் கீழ்நோக்கிப்போவதில்லை.

*
* *

தங்கள் நற்சுபாவங்களினின்று விலகுவதினும், மிக்க உன்னதமான மலையினின்று கரடுமுரடான பூமியில் விழுந்து இவ்வுடலைச் சின்னபின்னமாக்குவதும், மிகக் குரூரமான பற்களையுடைய ஆதிசேஷனது வாயில் கையையிடுவதும், நெருப்பில் விழுவதும் மேலாகும்.

*
* *

ஸகலலோகங்களாலும் கொண்டாடப்படும் நற்குணமென்பது எவனிடம் இருக்கிறதோ, அவனுக்குத் தீயானது தண்ணீருக்குச் சமமாகும்; விரிந்த கடல் சிறுகுட்டையாகும்; மகாமேருமலை சிறுகல்லாகும்; சிங்கம் மான்போலாகும்; பாம்பு பூமாலையாய்விடும்; காளகூடவிஷமும் அமுதமாகும். அவனுக்கு அசாத்தியம் ஒன்றுமில்லை.

*
* *

மரங்கள் வெட்டப்பட்டாலும் மீண்டும் துளிர்க்கின்றன. சந்திரன் குறைந்தாலும் மறுபடி வளர்கின்றது. இவ்விதம் யோசித்து, நல்லோர் தாம் துன்பமநுபவிக்கும்போதும் மனம் வருந்தார்கள்.

*
* *

விதியின் வலிமை.

இந்திரனுக்கு யோசனை சொல்பவரோ பிரகஸ்பதிபகவான்; சைனியங்களோ தேவர்கள்; கோட்டையோ சுவர்க்கம்; அநுக்ரஹமோ திருமாலுடையது; வாகனமோ ஐராவதம். இத்தகைய அற்புதமான பலத்தோடு கூடிய தேவேந்திரன், போர்க்களத்தில் பகைவர்களால் அவமானமடைந்தானென்றால், விதியே மேன்மைக்கும் தாழ்மைக்கும் காரணமென்பதற்கு வேறு அத்தாட்சியும் வேண்டுமோ? இதுவே போதுமன்றோ? வலிமையால் ஆவதென்ன? சீ! சீ!! அப்பௌருஷத்தைத் சுடு!!!

*
* *

பாம்பாட்டியொருவன் ஒருபாம்பைப் பிடித்துப் பெட்டியில் அடைத்துவைத்திருந்தான். அது, தான் இனி அவனிடத்திலிருந்து தப்ப முடியாதென்று தன் ஆசைகளையெல்லாம் ஒழித்து, தன் உடலை மண்டலாகாரமாகச் சுற்றிக்கொண்டு, மிகுந்த பசியுடன் அப்பேழைக்குள் படுத்திருந்தது. அப்பொழுது எலியொன்று அப்பெட்டிக்குள் ஏதோ தின்பண்டம் இருக்கிறதென்றும், அதைத் தின்று பசிதீரலாமென்றும் நினைத்து, அப்பெட்டியைப் பற்களால் துவாரஞ்செய்து உள்ளே நுழைந்தது. இதைக்கண்டதும், பாம்பு மிக்க பசியோடு இருந்தமையால், அவ்வெலியைத் தின்றுவிட்டு, அதுவந்த துவாரவழியாகவே வெளியே சென்று தப்பிக்கொண்டது. இதனால், புருஷப்பிரயத்தினம் வீணென்று தெரிகிறது.

*
* *

தெய்வபக்தியுள்ளவன் யாதேனும் ஓர் காரணத்தினால் தாழ்வை அடைந்தாலும், பந்தானது கீழே விழுந்து மேலே கிளம்புவதுபோல, மறுபடியும் மேன்மையடைவான். தெய்வபக்தியில்லாதவனோ, மண்ணாங்கட்டிபோல ஒருபோதும் மேன்மையடையமாட்டான்.

*
* *

மயிரற்ற வழுக்குத்தலையனொருவன், கதிரவனொளியால் தன் தலையெல்லாம் தவிக்க, நிழலைத் தேடி வேகமாய்ச் சென்று, முடிவில் ஒரு பனைமாத்தடியில் வந்துசேர்ந்தான். அப்பொழுது அந்தப் பனைமரத்திலிருந்து ஓர் பெரிய பனம்பழம் அவனது தலைமீது விழவே, தலையானது படீரென்று வெடித்தது. ஆதலின், விதிவலிமைக்குட்பட்டவன் எங்கே சென்றாலும் அவனது கஷ்டகாலமும் கூடவே வருகின்றது.

*
* *

யானை, ஸர்ப்பம், பறவை இவைகளுங்கூடக் கட்டுப்படுகின்றன. சந்திரசூரியர்களுக்கு இராகு, கேது என்ற கிரகங்களால் பீடை ஏற்படுகின்றது. அறிஞர்கட்கும் வறுமை உண்டாகின்றது. இவற்றையெல்லாம் யோசித்துப் பார்த்தால், விதிதான் பலமுள்ளதாகத் தோன்றுகின்றது.

*
* *

பிரமன், உலகத்தில் ஸகலகுணங்களுக்கும் இருப்பிடமானவனும், பூமிக்கே ஓர் ஆபரணம் போன்றவனுமான ஓர் புருஷனைப் படைத்து, அவன் க்ஷணகாலத்திலேயே அழியும்படியும்

செய்துவிட்டால், அப்பிரமனது அறிவின்மையை என்னென்று சொல்வது?

* * *

அமுதத்திற்கு இருப்பிடமும், சகல மூலிகைகட்கும் தலைவனும், நூறு வைத்தியர் (சதபிஷக் என்கிற நக்ஷத்திரத்தால்) சூழப்பெற்றவனும், சிவபெருமானுக்கு ஓர் ஆபரணமாகப் பிரகாசிப்பவனும், ஆகிய சந்திரனையே க்ஷயரோகமானது விட்டுநீங்குவதில்லையென்றால், கர்மத்தின் விளைவை யாரால் தடுக்கமுடியும்?

* * *

என் அருமை நண்பா! துஷ்டனான பிரமதேவன் மிகவும் சாமர்த்தியசாலியான குயவன் போல என்மனதை மண்ணைப்போல் வலுவில் பிண்டமாகப் பிடித்து, தண்டத்தினால் அடிப்பதைபோல ஆபத்துக்களாகிற பெருங்காற்றுடன் கூடிய சிந்தையென்னும் சக்கிரத்திலிட்டுச் சுற்றுகிறான். இவ்விதமாகச் சுற்றி, பிறகு என் மனதை என்னசெய்வானோ?

* * *

அறிவிலியான பிரமனே! ஆபத்துக்காலங்களில் மஹான்கள் தங்கள் தைரியத்தை இழந்துவிடுவார்களென்று வேடிக்கை பார்க்க நினைக்கின்றனையே! இவ்வெண்ணத்தை விட்டுவிடு; அது ஒருபோதும் முடியாது. பிரளயகாலத்தில் குலபர்வதங்களும் ஸமுத்திரங்களும் தங்கள் எல்லையைவிட்டு விலகினாலும், அவர்கள் தைரியத்தை விடமாட்டார்கள்.

* * *

இவ்வுலகில் எல்லா அதிகாரமும் பெற்ற கடவுளால் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் எவ்வளவு கிடைக்கும்படி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அவ்வளவுதான் அவன் அடைகிறான். பெரிய பிரபுக்களை அண்டியிருப்பதால் யாதும் பயனில்லை. மேகமானது எல்லாத்திசைகளிலும் மழையைப் பொழிந்தாலும், சாதகம் என்ற பறவையின் வாயில் விழுவது இரண்டுமூன்று நீர்த்துளிகள்தாமே! சந்திரன் இரவில் எந்த வஸ்திரத்தினால் மூடப்படுகின்றானோ, அதே வஸ்திரத்தினாலேயே பகலில் சூரியனும் மூடப்படுகிறான். இவர்களுடைய துர்க்கதியைப் பார்க்கப் பராமாச்சரியம் உண்டாகிறது.

* * *

விதியின் வலிமை.

தேவர்களை வணங்குவோம் என்று பார்த்தால், அவர்களும் அந்தப் பாவிவிதிக்கு உள்ளாகியிருக்கின்றனர். விதியையே நமஸ்காரம் செய்வோமென்று பார்த்தால், நாம் வினையாலுண்டாக்கியவற்றையே அது கொடுக்கின்றது. இவ்விதம் நாம் பெறும் பயனெல்லாம் கர்மத்திற்கு ஸ்வாதீனமானால், இதரதேவர்களால் ஆவதென்ன? விதியால் (படைப்போனால்)தானென்ன? ஆதலால், கர்மத்தையே நமஸ்கரிப்போம். கர்மத்தினும் விதி எவ்விதத்திலும் மேம்பட்டதாகாது.

* * *

எந்த வினையினால் பிரம்மாவானவர் பிரமாண்டமாகிற பானையின் மத்தியில் குயவன் போல நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறாரோ, விஷ்ணுவானவர் மிகவும் கஷ்டமான தசாவதாரமென்னும் காட்டிற் பிரவேசிக்கும்படி நேர்ந்ததோ, சிவபெருமான் கையிலே பிரமகபாலமேந்திப் பிச்சையெடுக்கும்படி ஆயிற்றோ, சூரியன் அரைநிமிஷமேனும் ஓய்வின்றி ஆகாயத்தில் எப்பொழுதும் திரிந்துகொண்டேயிருக்கும்படி நேர்ந்ததோ, அந்த வினைக்கு நமஸ்காரம்.

* * *

நல்வினையானது தீயோரை நல்லோராக்குகின்றது; மூர்க்கர்களைப் பண்டிதர்களாக்குகின்றது; பகைவர்களை நண்பர்களாக்குகின்றது; மறைந்திருப்பதை எதிரிலிருப்பதாகச் செய்கின்றது; விஷத்தையும் அமிருதமாக்குகின்றது. ஆதலின், இவ்விதஸம்பத்தைப் பெறுவிக்கூடிய நல்வினையை, கோரிக்கை நிறைவேறவேண்டியநிமித்தம்

ஆராதிக்கவேண்டும். துன்பம் நிறைந்த ஸத்வ ரஜஸ் தமோ குணங்களில் ஆசை வேண்டாம்.

* * *

சுபத்தைதக் கொடுக்கக்கூடிய கர்மமானது வெகுகாலம் இடைவிடாமல் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருந்தால், அழகான மாடமாளிகைகள் அனுபவிக்கப்படும். அழகுவாய்ந்த யுவதிகளை அடையலாம். வெண்குடையால் விளங்கும் லக்ஷ்மியைப் பெறலாம். அந்நல்வினைக்கு ஏதேனும் இடையூறு நேர்ந்துவிட்டால், நாலாபக்கமும் சிதறிவிடுகின்றது.

* * *

புத்திமானுயுள்ளவன் எந்தக்காரியத்தையும் செய்வதற்குமுன், அது நல்லதா, கெட்டதாவென்று கவனித்துச்செய்தல் வேண்டும்; ஏனெனில், பரபரப்பாய்ச் செய்யும் காரியம் முடியாமற்போவதோடு, முடிவுவரை ஈட்டிபோல் புண்ணைச் செய்துகொண்டேயிருக்கும்.

* * *

கர்மபூமியிற் பிறந்து எவன் நற்கருமங்களைச் செய்யவில்லையோ, அவன் துரதிருஷ்டமுடையவனுவன். அவன், வைடூர்யத்தாலாகிய எள்ளைப் போட்டுச் சந்தனக்கட்டைகளை விறகாக உபயோகித்து, அந்த எள்ளைப் பக்குவம்செய்பவனுக்கும், எருக்கம்பஞ்சுக்காகப் பொற்கலப்பையால் பூமியை உழுகின்றவனுக்கும், கற்பூர வாழையை வெட்டி அத்துண்டுகளால் வாருக்கு வேலிகட்டுகின்றவனுக்கும் சமானமாவான்.

* * *

சரீரத்தின் அழகாவது, தன் வம்சமாவது, நல்லொழுக்கமாவது, கல்வியாவது, சிரமப்பட்டுச் செய்யும் வேலையாவது ஒரு மனிதனுக்கு அவன் வேண்டிய பயனை அளிப்பதில்லை. ஆனல், முற்காலத்தில் தான் செய்த நற்காரியங்களாற் சேர்ந்த பாக்யந்தான், மரங்கள் காலந்தப்பாது பழங்களைக் கொடுக்கும் முறைமைபோலப் பயனளிக்கின்றன.

* * *

நீருக்குள் முழுகினுலும், உயர்ந்த மகாமேரு மலையின் உச்சியில் ஏறினுலும், யுத்தத்தில் பகைவரை வென்ருலும், வாணிபம், விவசாயம், சேவித்தல் முதலியவற்றைச் செய்யினும், மற்றும் அறுபத்துநான்குகலைகளைக் கற்ருலும், மிகவும் பிரயாசைப்பட்டுப் பறவைபோல ஆகாயத்திற் பறந்தாலும், கர்மவசத்தினுல் எது நடக்குமோ, அதுதான் நடக்கும். அஃது ஒருபொழுதும் குறையாது.

* * *

கானகத்திலும், போர்க்களத்திலும், பகைவர் நீர், நெருப்பு இவைகளின் மத்தியிலும், ஸமுத்திரத்தினிடையிலும், மலையினுச்சியிலும், தூங்கிக்கொண்டிருக்கும் நிலையிலும், மதம்பிடித்த நிலையிலும், வேறு எவ்வித அவஸ்தையிலும் இருப்பவனை அவன் முன் செய்த நல்வினையானது காப்பாற்றுகின்றது.

* * *

உலகத்தில் எந்த மனிதனுக்குப் பயங்கரமான காடு தனது முக்கிய பட்டணமாகின்றதோ, அம்மனிதனுக்கு ஸகல ஜனங்களும் இஷ்டர்களாயிருக்கின்றனர். மேலும், எவன் முற்பிறப்பில் நற்கருமங்களை விரிவாய்ச் செய்திருக்கின்ருனே, அவனுக்குப் பூமியானது சமீபத்திலேயே வேண்டிய இரத்தினத்தைக் கொடுக்கின்றது.

ஓர் பண்டிதர்.

பிரபஞ்சமித்திரன் :—(ஜனேபகாரி) இப்பத்திரிகையில் கைத்தொழில், வியாபாரம், ராஜாங்கம் முதலிய விஷயங்களைப்பற்றியும், சிறுவர்களுக்கும் ஸ்திரீகளுக்கும் பயன்படும்படியான அநேக அரிய விஷயங்களைப் பற்றியும், பலவியாசங்கள் எளிய நடையில் எழுதப்பட்டு வெளிவருகின்றன. இது ஒரு முதல்தரமான மாதப் பத்திரிகையேயாகும்.

Vibheeshana's refuge.

By. Mr. P. K. Sreenivasachariar,
Senior Tamil Pandit, Voorhees College, Vellore.

விபீஷணனடைக்கலம்.

(51-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

அங்ஙனம்பெற்ற வரம் ஸபலமாகத் தக்க ஒப்பற்ற நற்காலம் வந்துவிட்டது. நாம் நினைத்தது பரிசுத்தமானது. அனைவர்க்கும் நாதனாகிய அனாதியாயுள்ள ஸ்ரீராமனது செந்தாமரை மலர்போலும் திருவடிகளைச் சரணமடைந்து, நம் மனத்திற் பொருந்திய கருத்தை முடித்துக் கொள்வோம்' என்று கருதி இன்பமுற்றான்.

உண்மைப் பொருள்களை நன்குணர்ந்தவர்களும், விஷயங்களைக் கூர்மையாக விரைவில் அறியவல்ல அதிமேதாவிகளுமாகிய அவர்கள், 'இப்போது இராத்திரி காலமாயிருப்பதனால் இவ்விருளிற் சென்றுசேர்வது உசிதமானது அன்று' என்று, உயர்ந்த பொருள்பட ஆலோசனை செய்தவர்களாய், மிக்க இருளுள்ள ஓரிடத்தில் மறைந்திருந்தார்கள். சூரியனும் உதயமாயினன்.

இஃது இங்ஙனம் இருக்க, அங்கு அப்பொழுது, ஸ்ரீராமன் கடலைக் கடத்தற்கு உரிய உபாயங்கருதுவானாய், அங்ஙனம் கருதுமிடத்து, நீலோற்பலமலர்போலுந் திருக்கண்களையுடைய சீதாபிராட்டியின் பவழத்தினும் மிகச் சிவந்து விளங்குகின்ற திருவிதழின் நினைவு வந்துவிட. அவளைப் பிரிந்த வருத்தத்தினாற் சோர்வுற்றவனாய், அந்நினைவை மறக்கவும், அச்சோர்வை நீக்கிக்கொள்ளவும், பெரிய கடற்கரைப் பக்கத்தில் வந்தடைந்தான்.

அங்கு, கடற்கரைச்சோலைகளையும், கழிகளையும், மணல்வெளியையும், தாழைமரங்களையும், கருங்குவளைமலர்களையும், நீலோற்பலமலர்களையும், பரவியுள்ள புன்னைமரங்களையும், மேன்மைமிக்க ஆணன்னங்களும் பெண்ணன்னங்களும் ஆசைகூர்ந்து விளையாடப்பெற்ற விளங்குகின்ற பூஞ்சோலைகளையும் இராமபிரான் விரும்பிக் கண்டான்; மற்றும், அங்கு, அலைகள் கொழிக்கப்பெற்ற முத்துக்குவியல்களையும், பவழக்குவியல்களையும், மற்றுமுள்ள திரண்ட இரத்தினங்களின் குவியல்களையும், பொன் மிகுதியாகப் பரவிய கரையையும், உள்நுழைந்தவர் திசை தெரியாது மயங்கப்பெற்ற அழகிய அடர்ந்த தோப்புக்களையும், மணற்குன்றுகளையும், அவற்றின்மேற் புரண்டுவருகின்ற பெரிய கடலலைகளையும் விரும்பி நோக்கினான்; இனிய புன்னகையுடைய நுளைச்சியரென்ற கடற்கரையில் உள்ள பெண்கள் கடலில் மரக்கலம் செலுத்திச்சென்ற தங்கள் கணவர்கள் விரைவில் வருவார்களாவென்று சகுனம் பார்ப்பதற்கு, மின்னல்போல் விளங்குகின்ற அழகிய விரல்தேய்வுறக் கூடுதற்கு அரிய பெருஞ்சுழிகள் சுழிக்குமளவில், கணவர்களைப் பிரிந்த வருத்தத்தினால் தங்கள் கண்களினின்று வீழ்ந்த நீர்த்துளிகள் அவற்றை அழிக்க, அவை அழிந்ததைக்குறித்துச் சோர்வுற்றவர்களாய் மீண்டும் இட்ட வட்டச்சுழிகள் மிகுதியாசவுள்ள அழகிய புன்னைமாச் சோலைகளையும் புகுந்துபார்த்தான்; காற்று மோதுதலால், கடலின் வெண்மையான அலைகளினின்று, நுண்ணியவையும் சிறியவையுமாகிய குளிரைக் கரும் பனித்திவலைபோலும் நீர்த்துளிகளின் கூட்டங்கள் வருதலால், அவற்றினின்று காத்தற்பொருட்டு, வளைந்த தாழைமரங்களின் மேல் ஆணன்னங்கள் அழகிய தம் பாதிச்சிறகுகளினால் தம் பெட்டைகளைப் பக்கத்தில் அணைத்துக்கொண்டு தூங்குவனவற்றைக் கண்டு, சானகியைப் பிரிந்த வருத்தம் தோன்றிப் பெருமூச்சுவிட்டான்; பெரிய விசாலமான ஒரு மரக்கிளையிலிருந்த ஓர் ஆண் நாரை, உண்ணுதற்கினிய மீனைக் கொணர்தற்பொருட்டு அக்கிளை

யைவிட்டுப் பிரிந்து செல்ல, அது வரும் திக்கையே நோக்கிக்கொண்டு, மழலைச்சொல்லையுடைய வெண்ணிறமுள்ள இளைய ஒரு பெண்ணாரை இருந்ததுகண்டு, 'அசைவற்றுநின்று, சீதாபிராட்டி விஷயமான நினைவு வந்துவிடத் துன்பமுற்றான்; மிக்க வலிமையையுடைய குருகு என்னும் பறவைகளிரண்டு, தன்னந்தனியேயுள்ள ஒப்பற்ற பெண்குருகினிடத்துக் காதலோடு உள்ளம் ஓடுதலால், அவ்விரண்டும் பெண்குருகு உள்ள அவ்விடத்தை விட்டுப் பேராமல், மாறுபாட்டுடன்கூடிய கொடிய கோபத்தை உடையவையாயும், கண்கள் நெருப்புப்பொறி சிந்தப்பெற்றவையாயும், பின்னிடையாமல் ஒன்றோடொன்று போர்புரிய, அவற்றை இராமபிரான் கண்டு, அவற்றின்மீது சினங்கொண்டு, வில்லை வளைப்பதுபோலப் புருவத்தை வளைத்து நெறித்தான். கருத்தில் அன்புநிறைந்து செய்யும் ஊடலில் பெண்ணன்னத்துக்குத் தோற்ற ஆணன்னம், அன்புமிக்க கூடலினால் அப்பெண்ணன்னத்தை வென்றுவிட, அதனைக் கண்ட ஸ்ரீராமன், தான் ஜானகியைப் பிரிந்திருத்தலைக்குறித்த நினைவு தோன்றி, குளிர்ந்து நிறம் விளங்குகின்ற பவழம்போன்ற வாயின் இதழை வெண்ணிற முத்துக்கள்போலும் பற்களினால் அதுக்கித் துயரமடைந்தான்.

இங்ஙனம் துயரமுற்றிருந்த சமயத்தில், அவனது அருகிலிருந்த இலக்குமணன், சுக்கிரீவ மஹாராஜன், ஜாம்பவான், அனுமான், அங்கதன் முதலிய புத்திமான்கள் உரைத்த தேறுதல்மொழிகளால் வருத்தம் நீங்கி ஒருவாறு உணர்வு தெளிந்தமைந்த பித்தர்போல ஸ்ரீராமன், அவ்விடத்தைவிட்டு நடந்துசென்று, இருப்பிடத்தைச் சேர்ந்தான். பின்பு, கல்வி கேள்வித்துறைகள்முற்றும் அறிந்த சதுரர்களான துணைவர்களோடு, ஸ்ரீராமன் இருந்த இடத்தில், அணியணியாக முறையிற்பொருந்திய வானரசேனையிடையில், வீரக்கழல் ஒலிக்குங் கால்களையுடைய விபீஷணன், ஸந்தேகமில்லாத மனத்தையுடையவனாய்ப் போய்ச்சேர்ந்தான். அப்போது மற்றொருசெய்தி நடந்தது என்னவுள்ளது! [யாதுமில்லையென்றபடி.]

'நினக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாத வெற்றியுடைய இராகவனே! சரணம்' என்று கூவியதோருரை இராமபிரானது திருச்செவியிடத்திற் சேர்ந்தது. ஐபன் சட்டென்று தனது நல்ல துணைவர்களின் முகத்தை விரும்பி நோக்கி, "எமது ஸ்வாமீ! இராகவனே! சரணம்' என்ற சொல்லைச் சொன்னவர் யாரோ? சொல்லுங்கள்" என்று கூறி, இரகசிய ஆலோசனையில் இருக்கையில், வலிமையுள்ளதும், பகைவர்களுக்குக் கொடியதுமான வானரசேனையால் அங்கு வந்தடைந்த விபீஷணனாகியோர்க்கு உண்டானதைச் சொல்வோம்:—

முழங்குகிற வானரசேனையினிடத்துத் துணைவர்களோடு வந்து சேர்ந்த ஆண்மக்களிற் சிறந்தோனாகிய விபீஷணனை வானரவீரர்கள் கண்டு மயங்கி, இராக்கதர்கள் வந்துவிட்டார்களென்று அனைவரும் ஒருங்குதிரண்டு அதட்டும் பற்பல சொற்களை உடையவர்களாய், 'தாக்குங்கள்; குத்துங்கள்; வெட்டுங்கள்; பிடியுங்கள்; அடியுங்கள்; உதையுங்கள்; கல் மரம் முதலியவற்றை எறியுங்கள்; கொல்லுங்கள்' என்று பேரிடியொலிபோலக் கர்ச்சித்து, அவர்கள் நின்ற இடத்தைச் சுற்றிக்கொண்டார்கள்; 'தருமதேவதையே இவனை நம்மிடம் கொணர்ந்துவிட்டது. இவன் கொடிய பாபத்தொழில்களைச் செய்வதில் மேன்மைபடைத்தவனாகிய புண்ணியஜனன்; ஐசுவரியமுள்ள; இலங்கையிலுள்ளார்க்குத் தலைவன் இராவணனாகும்; இதோ இங்கு வந்தவன். இவன் ஏதோ ஒரு தீங்குபுரிதற்கு இங்கு வந்திருக்கிறான்; இஃது உண்மை. நம் கருத்துக்கள் முடிந்தன' என்று எண்ணினார்கள். "பாபியும், மூதேவிபிடித்தவனுமாகிய இராவணனுக்கு இருபதுகைகளும், பத்துத்தலைகளும் உண்டு' என்பார்கள். அவனுக்கு அவை அறுந்தழிந்து போய்விட்டனவோ?" என்பார்கள்; 'ஆற்றலுண்டானால், போர்த் தொழிலில் வல்ல எங்க

ளோடு போர்புரி' என்பார்கள்; இங்ஙனம் ஆரு க்கு ஒருவார்த்தைபாகக் கூறி, ஒருவரினும், ஒருவர் குதித்து விரைந்து சென்று, மிக்க சினத்தோடு அதட்டி நெருங்கி அவன்முன்னே ஊன்றி நிற்பார்கள்; 'இவனைப் பிடித்துச் சிறைச்சாலையில் வைத்து, பிறகு லோகநாயகனாகிய நம் விஜயராகவப் பெருமானுக்கு இவனது வரவை உணர்த்துவோம்' என்று சொல்லுவார்கள்; 'சொல்வதன்றியே, இவனைக்கண்டும் வேறு கருதிக் கணப்பொழுதேனும் நாம் வெறுமை நிற்றலேன்?' என்று நெருங்கி எதிர்க்கப்போவார்கள். 'இவர்கள் கண்ணிமைப்பொழுதின்முன் ஆகாயத்திற் கிளம்பி மறைந்து போய்விட்டபிறகு, அப்பொழுது நாம் வேறுகருதிப் புரிவது என்னுள்ளது? இவர் அரக்கரல்லரோ? 'காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக்கொள்ளவேண்டுமென்றோ?' "வெள்ளம் வருவதற்குமுன்னர் அணைகோலிவையார், பெருகுதற்கண் என்செய்வார்?" நாம் செய்யவேண்டியது இவர்களைக் கொல்லுதலேயன்றி வேறு தக்கது யாதுள்ளது? இவர்களைத் தொலைத்து அழிப்பதே நலம்" என்று வேகத்தோடு கூறினார்கள்.

இங்ஙனம் அவரவர்கள் தம்தமக்குத் தோன்றிய இப்படிப்பட்டவற்றைக் கூறிய்வளவிலே, நற்குண நல்லொழுக்கமுள்ளவர்களும், குணத்தை அறியவல்லவர்களுமாகிய மயிந்தன், துமிந்தன் என்னும் இருவர் வாநரத்தலைவர்கள், ஐந்திரவியாகரணஞானம் நிறைந்த பண்டிதனாகிய அனுமனது சிறந்த கட்டளையினால் அங்கு வந்தடைந்தனர். வேதங்களையும், நீதிநூல்களையும், சாமுத்திரிகலக்ஷணமுரைக்கும் நூல்களையும் அறிந்த நற்குணமமைந்தவர்களாகிய அவ்வாநர வீரர்கள், விபீஷணனுடையோரது அறிவின் தன்மையையும் குறிப்பையும் தருமமார்க்கத்தை அநுஸரித்து ஆராய்ந்துபார்த்து, அவர்கள் கோபக்குறியும் பொய்க்குறியும் இல்லாதவர்களென்று துணிந்து, அவர்களைக் கொல்லுதற்கு விரைகின்ற வாநரசேனைத்தலைவர்களை விலக்கி, அவர்களருகிற் சேர்ந்தார்கள். அவர்கள் அவர்களை நோக்கி, 'நீங்கள் யார்? இங்கு வந்தடைந்த காரியம் யாது? போர்புரிய வந்தீர்களோ? அல்லது, வேறொரு எண்ணம்பற்றி வந்தீர்களோ? இவ்வாநரசைனியத்தை அடுத்து வந்து நின்ற நீர், நமது வரவிற்குரிய காரணங்களையெல்லாம் ஒளியாமல் தவறின்றி மெய்யாகச் சொல்லுங்கள்' என்றான். அப்பொழுது அதற்கு, சத்தியவானான விபீஷணனது தோழர்நால்வரில் ஒருவனாகிய அனலன் கூறுவான்:—

'இவன், நடுவுநிலைமைபொருந்திய சிந்தையுள்ளவன்; தருமநீதியுடையவன்; பிரமனது புத்திரராகிய புலஸ்தியரது குமாரரான விசிரவசின் மைந்தன்; சத்தியவான்; சூரியவம்ச சிரேஷ்டனும், லோகநாயகனும், ஸர்வலோகசரண்யனுமாகிய இராமபிரானது திருவடிகளைச் சரணமடைந்து உஜ்ஜீவிக்க வந்துள்ளான்.

"பொய்யும் களவும் பாதகமும் பொல்லா வொழுக்கும் அவைகடிந்து
மெய்யும் தயாவும் தருமமுடன் விளங்கும் பொறையும் இவைபூண்டு
செய்யும் செயல்க ளவையெல்லாம் சிட்டர் செய்யும் செயலாகி
அய்யன் புகழ்வீடணன் மறைகள் அறைந்த தவத்தின் வழிநின்றான்." (1)

"நல்லாய் அறத்தைக் கைவிட்டு நடுங்கும் இடும்பை வரினும் நான்
பொல்லாதன செய்யாதொழிக போரிற் பிரமாதிகள் என்னை
வெல்லாதொழிக இவ்வரங்கள் வேண்டு மென்ன விரிஞ்சனவை
எல்லாம் பெறுதி நீயென்றும் இறவாதிருத்தி யெனவுரைத்தான்." (2)

இவன் பிரமனைக்குறித்துப் பெருந்தவம்புரிந்து, தருமநிலைமை தவறாமையும், ஆதிமூலமாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனிடத்தில் மிகுந்த பக்தியும், உறுதியாய் நிலைபெற்ற சத்தியமும், வேதப்பொருளுணர்ந்த அந்தணர்களிடத்தில் அன்பும் என்ற இவைமுதலிய நற்குண நற்செயல்களை

யெல்லாம் தரப்பெற்றான்; 'சுடுகின்ற தீயை வஸ்திரத்தில் இட்டு முடிந்து மறைந்த துர்ப்புத்தியே! ஸர்வேச்வரனுடைய தேவியாராகிய சீதாபிராட்டியைச் சிறைச்சாலையில் இடுவையோ? அவளை விட்டிட்டால் பிழைப்பாய்; விடாமல் காதலிப்பாயானால் நாசமடைவாய்' என்று உறுதிமொழிகள்பற்பலவும் எடுத்துரைத்தான். அதற்கு, அதருமத்தைக் கருதும் மனமுடைய இராவணன், "விநாசகாலே விபரீத புத்திஃ," "கேடுவரும் பின்னே, மதி கெட்டு வரும் முன்னே," "நட்புப் பிரித்தல், பகைநட்டல், ஒற்றிகழ்தல், பக்கத்தார்யாரையும் ஐயுறுதல்,—தக்கார், நெடுமொழி கோறல், குணம் பிறிதாதல், கெடுவதுகாட்டுங் குறி" என்றவாறு புத்தியீனனாய், இவனை நோக்கி, 'எனக்குப் பின்னே பிறந்தாய்; [தம்பியாயிருக்கிறாய்] ஆதலால் பிழைத்தாய்; இவ்விடம்விட்டு வெளியேபோய் விடு; போகாமல் இங்கு என் கண்முன்னே நின்றாயாயின் இறந்தாய்' என்றுகூற, இவன் அவ்விராவணனைத் துறந்துவந்தான்" என்று நிகழ்ந்தவைகளை விவரித்துச் சொன்னான். மயிந்தனும் அவன் கூறிய வார்த்தையை மனத்திற்கொண்டு, 'நீ உரைத்ததை எம்பெருமானாகிய இராமபிரானுக்குச் சொல்வேன்' என்று, இளைய பெருமாளையும், அசைவில்லாதிருக்கிற வானரசேனையையும், அஜாக்கிரதையும் சோர்வுமில்லாமற் காத்திருங்கள்' என்று காவலாய்ச் சூழ்ந்து நிற்கச்செய்து திரும்பிச்சென்றான்.

அவன், தருமமும் ஞானமும் தவமும் வேலியாகவும், சிறப்புப்பொருந்திய பெருந்தன்மையும் (அல்லது கீர்த்தியும்) பொறுமையும் வாயில்களாகவும், அழகிய கிருபையாகிய கோயிலில் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீராமனை, அவனது * அருளாகிய அவனை அடைதற்குரிய உபாயத்தைப் பற்றிப் பெற்றுச்சென்று திருவடிவணங்கினான். அங்ஙனம் வணங்கியவன், 'நித்தியப்பொருளே! அடியேனது விண்ணப்பச்சொல் ஒன்றுள்ளது' என்றுகூற, தாமரைமலர்த் தடாகத்தைப் போன்ற திருமேனியையுடைய ஸ்ரீராமன், வட்டமாசச் சடைமுடிபொருந்திய தமது திருமுடியை அசைத்து ஆமோதித்து, 'மெய்யுரைப்போய்! நீ கண்டதையும் கேட்டதையும் சொல்' என்று உரைத்தான். "மேல் வினையும் செயலை அறியோம். குளிர்ந்த செந்தாமரைமலர் போலும் கையையுடைய விபீஷணனென்னும் ஒருவன், திருட்டுத்தன்மையும் வஞ்சனையுமுள்ள இலங்காதிபதியாகிய இராவணனுக்குத் தம்பியாம். அவன் தன்னுடன் நால்வர் அரக்கரோடு நம் வானரசேனையின் நடுவில் வந்துசேர்ந்தான். அப்படி வந்து சேர்ந்தவனை அநேகர் வானரசேனை வீரர்கள் 'கொல்லுங்கள், பிடியுங்கள்' என்று சொல்லிக்கொண்டு சென்று யுத்தஞ்செய்தற்கு நெருங்கியதைப் பார்த்த அடியோம், அவர்களை 'நில்லுங்கள்' என்று அடக்கி, அவனை நோக்கி, 'நீ யார்? உனது நிலைமையைச் சொல்' என்று கேட்க, அவனது துணைவர்களில் ஒருவன் அனலென்பவன் சொன்னான்:—'தகாத கொடிய வலிய தீச்செயல்களைச் செய்துமுடித்த தன் தமையனாகிய இராவணன் கான் போய்ச்சேர்ந்த இடத்தையே மனம்விரும்பிச் செல்ல, தான் கண்டடையத்தக்க பாதுகாவலிடம் வேறுஇல்லையென்றுஇவ்விபீஷணன் அருட்கடலாகிய இராமபிரானைச்சரணம்புகுந்தனன்' என்று அவ்வனலன் முன்புசொன்னான்; மற்றும், 'இவ்விபீஷணன், தருமமும், தேவாதிதேவனாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனிடத்தில் இடைவிடாது பொருந்திய மனமும், சத்தியமும், வேதமுணர்ந்த அந்தணர்களுக்குத் தலைவனாகிய பிரமதேவன் தரும்படி அவனை நோக்கிப் பெருந்தவம்புரிந்து அடைந்த பரிசுத்தன்' என்ற ஒருவிஷயமும் சொன்னான்; மேலும், "பதிவிரதாசிரோமணியாகிய சீதாதேவியை நீ விட்டிடாமல் சிறையில் வைத்துக் காத்திருப்பாயாயின், பேதாய்! உனது அழகிய கிரீடங்களை அணிந்துள்ள தலைகள் துணிக்கப்பட்டுக் கீழ்விழ்ந்து புரளும்' என்ற ஓருறுதி

* ஸ்ரீராமன் வரலாமென்று அருளியமையின் என்னவுமாம்.

மொழியையும் உணர்த்தினான்' என்றும் சொன்னான். அதற்கு மிக்க வலிமையுடைய இராவணன் சினங்கொண்டு, 'இவற்றைச் சொன்ன நீ என் அருகில் இனி நிற்பையேயாயின், உன்னைக் கொன்றிடுவேன். இங்கு நில்லாமல் கணப்பொழுதில் அப்புறம்போய்விடு' என்று சொல்ல, தேவரீரைக்காண்பதற்கு இங்குஇவ்விபீஷணன் வந்துவிட்டான்' என்றும் அனலன் கூறினான். நடந்த விஷயம் இது'' என்று மயிந்தன் இராமபிரானிடத்தில் விஜ்ஞாபனம் செய்தான்.

அப்பொழுது, அதனைத் திருச்செவிசார்த்தியருளிய சக்கரவர்த்திதிருமகனும், தன் அருகில் உள்ள நண்பராகிய சுக்கிரீவமஹாராஜரையும், மற்றுமுள்ள வானரமுதலிகளையும்நோக்கி, 'இம்மயிந்தன் உரைத்த விஷயங்களையெல்லாம் நீங்கள் கேட்டீர்களன்றோ? இவ்விபீஷணன் நாம் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கவனா? அன்றேல், ஏற்றுக்கொள்ளாமல் தள்ளத்தக்கவனா? நீர் தகுதியாக நும் அறிவால் ஆராய்ந்துசொல்லுங்கள்' என்று வினவினார்.

(தொடரும்.)

பு. க. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர்.

Leela Devi.

BY SRIMATHI BALASUNDARI DEVI.

லீலாதேவி.

(43-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

காலம் மிகவும் வேகமாய்ச் செல்லுகின்றது. நாம் நேற்றோ முன்னாளோ நடந்தனவென்றிருக்கும் ஸங்கதிகள் நம்மையறியாமலே நாட்கள், வாரங்கள், மாதங்கள், வருஷங்களெனப் பழையனவாய்விடுகின்றன. லீலா ஸோமநாதனைப் பார்த்து ஐந்துவருஷங்களாய்விட்டன. ஸோமநாதன் பார்த்தபோது லீலா எட்டுவயது பாலிகை; இப்போது பதின்மூன்றுவயதுடைய ஸுந்தர வனிதையாய்விட்டாள்; இன்னமும் ஸரியாய் மங்கைப்பருவம் வரவில்லை. அந்திவேளைக்கு முன் மலரும் புஷ்பங்கள் சிறிதுகுவிந்திருக்கும் இதழ்களைப்போல, தன்னிடத்திலுள்ள பரிமளமெல்லாவற்றையும் ஒரேதடவையில் வெளிவிடமுடியாத ஜாதிப்புஷ்பத்தைப்போல், அந்த லாவண்யஸுந்தரி பூர்த்தியில்லாத மங்கைப்பருவத்தினால் நவயௌவனமும் நிறைந்திராமல், நாளுக்குநாள் அதிகரித்து அளவிலடங்காமல் வரும் ஸௌந்தர்யப்ரவாஹம் இன்னும் பூர்ணஸ்திதியை அடையவில்லை.

விசேஷமாயில்லாமல் ஒருபட்டைப்போல் பளபளவென்று மின்னும் கறுத்த குழலும், எப்போதும் சஞ்சலமின்றிக்களங்கமில்லா ஹ்ருதயமும், விசாலமான வேல்போன்ற கூர்விழிகளும், அழகான சம்பகப்பூவைப்போன்ற நாஸிகளும், அழகிய சந்திரபிம்பம்போல் கலையுடன் துலங்குகின்ற முகமும், பசுமையான பொன்தகட்டைப்போல மின்னும் மேனியுமாக, அந்தச் சிறிய வயதிற் கூட அந்தப்பெண் காண்போர்மனதைக் கவரும்படியான ஸௌந்தர்யத்துடன் விளங்கினாள். அந்த ஸுந்தரி ஸாதாரணமாக நற்குணத்தைத்தவிர வேறுயாதொரு அலங்காரமுமின்றி ஒப்பற்ற அழகுவாய்ந்திருந்தாள்.

இக்காலத்தில் ஹிந்துக்கள்வீடுகளில் பெண்குழந்தைகளுக்கு விவாஹம் நடப்பது வெகு கஷ்டம். கன்னிகையைக் கொள்பவர்கள் தமது பிள்ளைகளுக்குச் சீதனமும் வரதக்ஷிணையும் எவ்வளவு கொடுப்பீர்களென்றுகேட்பார்களேயன்றி,

பெண்ணின் நலத்தைக்குறித்து விசாரிப்பதில்லை. கன்னிகை எவ்வளவு அழகுடையவளாயிருந்த போதிலும், அவள் தந்தை தரித்திரனாயிருந்தால், அவளுக்கு நல்லவரன் கிடைப்பது வெகுதுர்லபம். எப்பொழுதும் நம்முடைய லீலா ஒப்பற்ற அழகில் தன் ஈடுகன்னிகைகளைவிட மிஞ்சியிருந்தாளென்பது உண்மையே. ஆனால், என்ன பிரயோஜனம்? லோகநாதன் வெகுதரித்திரனாகலால், அவளது ஸௌந்தரியத்தை யாரும் லக்ஷியம் செய்யமாட்டார்கள். அப்படியிருக்க, நாம்மாத்திரம் ஏன் வீணாகச் சிரமப்பட்டு அவளது அழகை அதிகமாய் விரஸ்தரிக்கவேண்டும்?

லோகநாதனுக்கு நாளுக்குநாள் விசாரம் அதிகமாயிற்று. வரவர, தனது ஜாதிதர்மத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்வதே அவனுக்கு வெகுகஷ்டமாகத் தோன்றிற்று. அந்த ஊரிலும் சுற்றுப்பக்கத்திலிருக்கும் கிராமங்களிலுமுள்ள நிரக்ஷரகுக்ஷிகளாயும் குரூபிகளாயும் உள்ள சிலர் லோகநாதனுக்கு ஏதோ உபகாரம் செய்வோர்களைப்போல் வந்து, லீலாவைத் தாம் விவாஹம் செய்துகொள்வதாக ஒப்புக்கொண்டனர். ஆனாலும், வெகுகாலம் இல்லாமல் பிறந்த தான் அத்யந்தப்ரீதியுடன் வளர்த்த தன்குமாரியை அப்படிப்பட்ட இடங்களில் தள்ளுவதற்கு அவனுக்கு எவ்வளவும் இஷ்டமில்லை. கொஞ்சம் நல்லஸ்திதியிலுள்ளவர்களுக்குக் கர்வமதிகம். இனி வயதுவந்த குழந்தையை அப்படியே விவாஹம் நடத்தாமல் வீட்டில் வைத்துக்கொள்வதும் உசிதமாகத் தோன்றவில்லை. இந்த உபய ஸங்கடத்தில் லோகநாதன் யாதொன்றையும் நிர்ணயிக்கமாட்டாமலிருந்தான். இரவில் நித்திரைவராது; பகலில் உணவின்மேல் இச்சை இல்லை; ஸம்ஸாரத்தைச் சேர்ந்த வேறெந்த வேலையிலும் மனம்போகாது. இத்தனைநாள் வெகுசெல்வமாக வளர்க்கப்பட்ட குமாரியே, இப்பொழுது அவனது கண்களுக்கு எரியும் நெருப்பிற்கு ஒப்பாகத் தோன்றினாள்.

இவ்வளவுநாட்களுக்குப்பிறகு கனகவல்லியின் மனம் சஞ்சலப்படத்தொடங்கிற்று. எப்பொழுதும் லோகநாதன் எவ்வளவுமனோவ்யாகுலத்துடன் அவஸ்தைப்படுவானோ, அதைவிட, கனகவல்லி இரண்டுபங்கதிகமாக மனோவ்யாதியுடன் அவஸ்தைப்பட்டாள். தனது உயிரைவிட அதிகமாயிருந்து நேத்ரானந்தத்தைக் கொடுக்கும் லீலாவுக்குத் தகுந்த மணவாளன் கிடைக்காமற்போனதை நினைக்குந்தோறும், அவள்நெஞ்சம் குபீரென்று நெருப்பைக் கொட்டினதுபோலாகும். இவ்வளவுநாள் வரையில் எல்லாலோகத்திற்கும் மனோஹரமாய் ஸதா லோகநாதன்வீட்டையே ப்ரகாசிக்கச்செய்துகொண்டிருந்த அவளது மந்தஹாஸமானது இப்பொழுது கிரமப்படி கொஞ்சங்கொஞ்சமாய் எங்கேயோ அந்தர்த்தானமாய்ப்போக ஆரம்பித்தது. சணப்பொழுதேனும் வேலையில்லாமலிராத அவளுக்கு இப்பொழுது விசித்ரமாக ஓர் அசிரத்தை உண்டாயிற்று. வேலைசெய்யாமல் உட்கார்ந்துகொண்டு எதைக்குறித்தோ சிந்தித்துக்கொண்டு இருப்பாள். முதலிலிருந்து கனகவல்லி லீலாவின் விவாஹப்ரஸ்தாபத்தை எடுக்கும்பொழுதெல்லாம் ஆனந்தத்திற்கு இடங்கொடுக்காமலிருக்கமாட்டாள். தனது செல்வக்குமாரிக்கு விவாஹத்தைச்செய்து, பிறகு மாப்பிள்ளையை வீட்டிலேயே வைத்துக்கொண்டு, அவனையே புத்திரனாகப் பாவித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும், அப்பொழுது தௌஹித்ர ஸந்ததியினாலாவது தனது வம்சம் விருத்தியாகும், தானும் கடைத்தேறலாமென்றும் சில கோரிக்கைகளைக் கோரிக்கொண்டு, இரவும்பகலும் தான் சுகப்படலாமென்னும் ஆசையினால் சிறிதுநாள் காலங்கழித்தாள். இப்பொழுதோ அப்படி சுகப்படவேண்டுமென்ற ஆசை அடியோடு ஒழிந்துபோய்விட்டது.

இனி, லீலா இத்தனைநாள்போல் சிறுபிள்ளையல்லள்; விவரந்தெரிந்தவள்; ஆனாலும், தாய் தந்தையர்களின் மனோவியாதியின் காரணத்தை மாத்திரம் அறியமாட்டாள். அவளெதிரில் அவர்கள் இந்தவிஷயத்தைப்பற்றிப் பேசுவதே இல்லை. அவளுக்கு எவ்வளவு வயதுவந்த

போதிலும் அவள் பெண்பிள்ளைதானே? அப்படியிருக்க, அந்தச் சிறியபெண் இந்தத் துக்கமயமான ஸம்ஸாரத்தின் சிக்கல்களை எப்படி அறிவாள்? வீட்டுவேலைகளெல்லாம் அவர்களுக்கு ஒன்றும் காட்டிக்கொடுக்காமல், அவர்களுக்கு யாதொரு கஷ்டமும் வைக்காமல், எல்லாவற்றையும் தானேசெய்து, அவர்களை எப்படி சந்தோஷிப்பிக்க முயலுவாள்? ஆனால், அவர்களுக்கு மாத்திரம் ஸந்தோஷம் உண்டாகாது. தான் யாதொருதப்பும் செய்யாமலிருந்தபோதிலும், அவர்களிடத்தில் பெரிய குற்றவாளியைப் போல் தோன்றினாள். தான் எந்தக்குற்றம் செய்ததனால் அவர்கள் மனவேதனையுடனிருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்துகொள்ள அவள் எவ்வளவு முயற்சிசெய்தபோதிலும், அவளது மனதிற்கு ஒருகாரணமும் புலப்படவில்லை.

அப்படியிருக்கும்பொழுது, ஒருநாள் கனகவல்லி. சிந்தாக்ராந்தனாயிருக்கும் தன்பதியை நோக்கி, "உங்களுக்கு ஞாபகம் இல்லையா? இந்த ஊரில் எவனோ ஒருவன் லீலாவின் விவாஹத்திற்காக ஐம்பதுரூபாய் நரேந்திரநாதசக்ரவர்த்தியினிடம் கொடுத்ததாகத் தாங்களே ஒருநாள் என்னிடம் சொன்னீர்களல்லவா?" என்று சொன்னாள்.

லோகநாதன் அந்தப்பேச்சைக் கேட்டுப் பெருமூச்செறிந்து, "ஐயோ! அதனால் என்ன முடியும்? ஐம்பதுரூபாயில் விவாஹம் முடியுமா?" என்றான்.

கனகம்:—அப்படியானால், இன்னும்எவ்வளவு வேண்டும்?

லோக:—சாமான்களெல்லாம் விலைகிராக்கியாயிருக்கின்றன. குறைந்தபக்ஷம் எண்ணூறு ரூபாயாவது வேண்டும். அதற்குக் குறைந்தால் விவாஹம் நடத்தமுடியாது.

கனகம்:—எண்ணூறுரூபாயா - எண்ணூறு ரூபாயிருந்தால் எத்தனை ஐம்பது ஆகும்?

அவ்வளவு கவலையுடனிருந்தபோதிலும், லோகநாதன் கனகவல்லியின் மொழியைக் கேட்டுச் சிரித்தான்.

எண்ணூறு ரூபாயென்றால் வெகு அதிகமாகின்றது. நமது வீடு, வாசல், காணி. பூமி எல்லாவற்றையும் விற்றாலுங்கூட அவ்வளவு ரூபாய் கிடைக்காது.

கனக:—அப்படியானால், என்னசெய்வது? வேறுவழி ஏதாகிலும் இருக்கிறதா?

லோக:—அப்படி ஏதாவது வழியிருந்தால், இதுவரையில் இப்படி பேசாமலிருப்பேனா?

கனக:—நாம் ஒன்றும் கேட்காதபோதே லீலாவின் விவாஹத்திற்கென்று ஐம்பதுரூபாய் கொடுத்தவன், நாம் வாய்திறந்து கேட்டால் இன்னும் ஏதாவது கொஞ்சம் அதிகமாய்க் கொடுக்கமாட்டானா?

லோகநாதன், உட்கார்ந்திருந்தவன், திடீரென்று எழுந்துநின்றான். கனகவல்லி திடுக்கிட்டுப் பதியின் முகத்தை நோக்கினாள்.

லோக:—கனகா! இத்தனைநாட்களுக்குப் பிறகு துக்கசமுத்ரத்தில் மூழ்கியிருந்த எனக்கு ஒரு ஆதாரவு அகப்பட்டது. வெகுகஷ்டப்பட்டேன். ஆனால், இதுவரையில் யாரையும் வாய்விட்டுக் கேட்கவில்லை. கடைசியாக, லீலாவை யாராவது ஒரு நல்லபிள்ளைக்குக் கொடுத்துச் சுகப்படச்செய்வதற்காக யாரையாவது பணம் யாசிக்கவேண்டுமென்று இருந்தேன். ஆனால், யாரிடம் போய்க் கேட்பதென்றுமாத்திரம் இதுவரையில் நிச்சயிக்கவில்லை. இப்பொழுது உன் வார்த்தையைக் கேட்கவும், அந்த உதாரகுணமுள்ள மகாராஜனைப்பற்றி நினைவு வந்தது. அவனிடம் போய் வேண்டிக்கொண்டால்தான் நாம் கிருதார்த்தர்களாவோம். இப்பொழுது நரேந்திரனிடம்போய், அந்த மஹானுபாவன் இருக்கும் இடத்தை விசாரித்துக்கொண்டு வருகிறேன்.

இப்படி உரைத்து லோகநாதன், நரேந்திரனிடத்திற்கு விரைவாய்ச் சென்றான். நரேந்திரன் கச்சேரிஹாலில் தனியாய் உட்கார்ந்திருந்தான். லோகநாதன் அவனிடம் தனது கஷ்டத்தையெல்லாம் சொல்லிமுறையிட்டுக் கண்ணீர் விட்டழுது, 'உன்நண்பனை விட்டால் பிறகு எனக்கு வேறுகதி கிடையாது. நீ அவனோடு எனக்கு ஸகாயம்செய்யும்படி சொல்லவேண்டும்' என்றான்.

நரேந்திரன் லோகநாதனை ஸமாதானப்படுத்தி, "இதுவரையில் இந்த ஸங்கதியைச்குறித்து என்னிடம் ஒன்றும் சொல்லாத காரணம் என்ன? ஸோமநாதன் லீலாவை நேசித்திருப்பதும், அவள்விவாகத்திற்காக அவன் ஸகாயம்செய்வானென்பதும் நான் நிச்சயமாய் நம்புகிறேன். அவன் எழுதுகிற ஒவ்வொருகடிதத்திலும் லீலாவைப்பற்றி அவள் க்ஷேமமாயிருக்கிறாளா என்றும், அவளுக்கு விவாஹமாயிற்றா? என்றும், இன்னமும் விவாஹமாகாத காரணம் என்ன? என்றும் கேட்டுக்கொண்டேயிருக்கிறான். இப்பொழுது அவன் சென்னையிலேயேஇருக்கிறான். இப்பொழுது அவனுக்கு வரையப்போகும் கடிதத்தில் இந்த ஸங்கதிகளெல்லாவற்றையும் ஸவிஸ்தாரமாகத் தெரியப்படுத்துகிறேன். லீலா விவாஹத்திற்காக அவன் கொடுத்த ஐந்நூறு ரூபாய்க்குப் பத்திரம் என்னிடம் இருக்கிறது. வேண்டுமானால் இப்பொழுதே வாங்கிக்கொள்ளுங்கள்" என்று சொன்னான்.

லோகநாதனுக்கு நரேந்திரனுடைய பேச்சைக் கேட்கவே உண்டான ஆனந்தத்திற்கு அளவேயில்லை. அவன் ஆனந்தக்கண்ணீர் சொரிந்து, "அப்படியானால், நான் இந்த ருணத்தை மறுபடியும் தீர்ப்பது எப்பொழுது? என் லீலாவைச் சுகப்படச்செய்வேனா? அந்தப் பெரியமனுஷ்யர் எங்களுக்கு எவ்விதத்திலும் ஸம்பந்தமுடையவரல்லர். அவர் எங்கள் லீலாவுக்காக அவ்வளவு உதவிபுரிவாரா?" என்றான்.

நரே:—லோகநாத மஹாபுருஷா! இந்தக் கிராமத்தில் உன்னைப்போன்ற உத்தமபுருஷர் வேறயாரும் இல்லை.

உங்களுக்கு உபகாரம்செய்யும் விஷயத்தில் நான் என்னால் கூடியவரையில் எல்லாப்பிரயத்தனமும் செய்கிறேன். லீலாவுக்கு விவாஹம்செய்யும் பாரம் என்னுடையது. அதைக்குறித்து இனி நீங்கள் கவலைப்படவேண்டிய அவசியமில்லை.

அப்பொழுது லோகநாதனுக்கு ஸ்வர்க்கத்தையே எட்டிப்பிடித்ததுபோலாயிற்று. அவன் அதிகநேரம் நிற்கமாட்டாமல், அந்தச் சுபசமாசாரத்தைத் தெரிவித்தற்காக உள்ளே போனான்.

5-வது அத்தியாயம்.

"முதலியார் இருக்கிறாரா? முதலியாரவாள்?" என்று ஒருநாள் விடியற்காலத்தில் லோகநாதன் வீட்டு வாசலில் நரேந்திரன் வந்து அழைத்தான். நாரேந்திரநாதனொருவனே வரவில்லை. அவனுக்குப்பின்னால் நமது பழைய நண்பனாகிய சோமநாதனும் வந்திருந்தான். லோகநாதன் அந்தச்சப்தங்கேட்டுத் திடீரென்று வெளியில் வந்து, அவர்களிருவரையும் கண்டு திகைத்தவனாய், எதிர்பாராவண்ணமாய் அதிக உபசாரத்துடன் வீட்டிற்குள் அழைத்துக்கொண்டு போனான்; வீட்டிலுள்ள ஓர் பழைய கந்தற்பாயைவிரித்து அதில் உட்காரச்சொல்ல, ஸோமநாதன், "தாங்கள் அவ்வளவு சிரமப்படவேண்டியதில்லை" என்றுசொல்லி, நரேந்திரனோடு அந்தப் பாயின்மீது உட்கார்ந்துகொண்டான். பிறகு "உங்கள் லீலா அதிருஷ்டம் பலித்தது! என் மித்ரன் தான் எழுதிய கடிதத்தில் உங்கள் விசாரத்தையெல்லாம் படித்து, அதற்கு யாதொன்றும் மறுமொழிகூறாமல் தானே நேரில் வந்துவிட்டான். தங்கள் லீலாவின் விவாஹத்திற்குப் பிடிக்கும் செலவையெல்லாம் தானே ஏற்றுக்கொள்வதாக ஒப்புக்கொண்டான். இனி நீங்கள் அத்தவிஷயமாய் யாதொருகுறையும் பட

வேண்டிய அவசியமில்லை" என்று உரைத்தான். லோகநாதனுக்கு, நரேந்திரன் கூறிய மொழியைக் கேட்டு யாதொருபதிலும் சொல்லத்தோற்ற வில்லை. தான் செய்யவேண்டிய கடமைகளை எந்தவழியாகச்செய்யவேண்டுமோ அந்தவழியே தெரியாமற்போயிற்று: மரப்பிரதிமைபோல் அவர்களையே கண் இமைக்காமற் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றான். பலாத்காரமாய் வீட்டிற்கு யாரோ வந்துவிட்டார்களென்று நினைந்த கனகவல்லி, நரேந்திரன் சொல்லிய வசனத்தை கேட்டு, வெளியில் வந்து அவர்கள்முன்பாக நின்று, ஸோமநாதனோடு 'ஐயா, தாங்கள்யாரோ? எங்களை இரக்ஷிக்கும் குலதெய்வமாக வந்தீர்கள். எளியவர்கள்மேல் தங்களுக்கு எவ்வளவுகருணை! ஐயா, தாங்கள் யாரோ!" என்று மெதுவாகக்கூறினாள். ஸோமநாதன் தலையெடுத்துப்பார்க்கவும், லோகநாதனுக்கும் கனகவல்லிக்கும் கண்களில் நீர் தாரைதாரையாய்ப் பெருகிற்று. அதைக் கண்ட ஸோமநாதனுக்கும் கண்களில் நீர் வரத் தொடங்கிற்று. அவன் பிறகு அதை அடக்கிக் கொண்டு, 'அம்மா! நானும் உங்களைச் சேர்ந்தவனே.'—இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் சுத்தஜலம் கொண்டுவருவதற்குப்போயிருந்த லீலா, தீர்த்தக்குடத்தை இடுப்பில் வைத்துக்கொண்டு, ரேழியில் வரும்பொழுது, வீட்டிற்குள் யாரோ அயல்மனிதர்கள் இருப்பதைக் கண்டு, நாணத்தினால் மெதுவாக நடுமுற்றத்திற்கு வந்து தடுமாறிப்போனாள். அதைக்கண்ட கனகவல்லி, "அம்மா! ஏன் வெட்கப்படுகிறாய்? இவர்கள் உனக்குத் தமையன்மாராக வேண்டுமம்மா" என்று சொல்ல, அந்தப் பெண்மணியும் தலை குனிந்துகொண்டு, புன்சிரிப்புடன் குடத்தை வீட்டிற்குள் வைப்பதற்காக உள்ளே போனாள். குடத்தை வைத்துவிட்டு மறுபடியும் அவர்களிருக்கும் பக்கமாக அந்தத் அறைக்குள் நுழையும்போது, காமன் கூர்மையான புஷ்பபாணத்தை இரகசியமாய் ஸோமநாதன்மீது விட்டான். பிறருக்குத் தெரியாவிட்டாலும் அவனுக்குமாத்திரம் நன்றாய்த்தெரிந்துவிட்டது. எப்படியென்றால், அதேஸமயத்தில்தான் அவனும் லீலாவை இரகசியமாய்க் கடாக்ஷித்தான். இருவருடைய கண்களும் தற்செயலாய் ஒன்றையொன்று ஸந்திக்க, இருவரும் பரஸ்பரம் ஒருவர்மனதில் ஒருவர் அகப்பட்டுக் கொண்டார்கள். அகப்பட்டபோதிலும், நாணத்தினால் லீலா அங்கு நிற்காமல், தீவிரமாய் அந்தச்சிறிய அறையில் புகுந்து அந்த அறையைப் பெருக்க ஆரம்பித்தாள்.

மறுபடியும் அவள் அவனைக் கடாக்ஷிக்கவில்லை. ஆனாலும் ஸோமநாதன் அந்தப் பெண்ணின் ஹ்ருதயத்தில் நன்றாய்ப் பதிந்துவிட்டான். ஒரேதரம் கண்டாலும் அவனது சுந்தரரூபத்தை யாரும் மறக்கமாட்டார்கள். லீலா மறுபடியும் தன்னைக் காணாமலிருப்பது ஸோமநாதனுக்கு அனுகூலமே ஆயிற்று. அவன் பிறருக்குத் தெரியாமல் பலதடவை அவளைக் காண முயன்றான். எத்தனைதரம் கண்டபோதிலும் இன்னமும் காணவேண்டுமென்ற ஆவல் அதிகரிக்குமேயன்றிக் குறையாது. இந்த ஸமயத்தில் நரேந்திரன் லோகநாதனைப் பார்த்து, 'விவாஹகாரியம் எப்படி நடக்கவேண்டும்? எப்படிப்பட்ட வரன் கிடைத்தால் அனுகூலமாயிருக்கும்?' என்னும் விஷயத்தைக்குறித்துப் பேசிக்கொண்டிருந்தான். அந்த ஸங்கதிகளையெல்லாம் வெகுகவனத்துடன் ஸோமநாதன் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறான் என்று நினைக்கக் கூடும். உண்மையில் அவனது செவியில் ஒருசொற்கூட விழவில்லை. அப்பொழுது அவன் லீலாவின் வதனத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு, "அந்த முகத்தில் ரத்னகாந்தி வீசுகின்றதே! அது என்ன! லஜ்ஜையினால் அப்படி தோற்றுகிறதா? இல்லாவிட்டால், அதிகசிரமத்தினால் அப்படி காண்கிறதா?' என்று, இன்னும் இத்தன்மையான அநேக விஷயத்தைப்பற்றித் தன் மனதிற்குள்ளயே யோசித்துக்கொண்டிருந்தான். நரேந்திரன் தன் பிரசங்கம் முடிந்த பிறகு, ஸோமநாதனைப் பார்த்து, 'அப்படியானால், நாம் இப்பொழுதே வெளியே செல்வோம். இப்பொழுதே காரியங்களை ஸ்திரப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

(தொடரும்.)

ஸ்ரீமதி பாலசுந்தரி தேவி

On Loyalty

By Mr. M. C. Sabhapathi

Tamil Pandit, Muhamadan Secondary School, Vellore.

இராஜ விசுவாச வாழ்த்து.

(முத்திநெறி யறியாத—என்ற வர்ணமெட்டு)

அன்னைபோல் அன்புடையான் அப்பன்போல் முறைபுடையான்
மன்னுயிரின் வாழ்வனைத்தும் தன்வாழ்வாய் மதித்திடுவான்
பின்னையினின் பேறனைத்தும் வேணளவு பெற்றுள்ளான்
அன்னவனும் அஞ்சாத ஜார்ஜென்னும் ஐந்தாங்கோ.

ஆதித்தன் அருக்கிரணம் அடிகொள்ளும் அகிலமெலாம்
வாதிக்கும் மதமெல்லாம் வளர்ந்தோங்கி வாழ்வுறவே
சோதித்தன் மயமான தூய்நெறித்த நாகரிகம்
போதித்த புங்கவனும் ஆங்கிலநம் புரவலனே.

தானாளும் தனிக்கோல்போல் தாரணியில் மன்னுயிரும்
ஊனமிலா ஒருகோலே உவந்தோச்சக் கருணையுடன்
மேனாட்டுக் கல்வியெல்லாம் மேன்மையுடன் உவந்தளித்தே
சேனாதி பத்தியமும் சேர்ந்தளிக்கும் சீர்க்கோவே.

தருமந்தான் தப்பாது தாரணியில் தனித்தியக்கும்
கருமந்தான் கண்கண்ட கடவுளெனக் காட்டவுமே
பொருநின்ற போரேறே புரவலனே பூவுலகில்
செருவோரைத் தேய்த்தொழிக்கத் தேவனடி சிந்திப்பாம்.

நந்தம்பால் நலஞ்செய்யும் நல்லெண்ணம் முந்துறவே
இந்தியரின் எழில்நகரம் டில்லியிலே முடிசூட்டிப்
பந்தமுற நம்மனத்தில் பரிவையுமே பாலிக்க
வந்தவனே மன்னவநீ வாழியவே வாழியவே.

எம். ஸி. சபாபதி.

Review of the Press.

பத்திரிகை ஆராய்ச்சி.

The Care of Infants.

குழைந்தைகளின் பாதுகாப்பு.

குழந்தைகள் பெரும்பாலும் வெகு சீக்கிரத்திலேயே இறந்துபோவதற்குக் காரணம்; அவைகளுக்குப் போதுமான பாதுகாப்பு இல்லாமையேயாம். இவைகள் மாந்தம், இசிவு, குடல் நோய், நுரைஈரல் முதலான நோய்களால் பீடிக்கப்பட்டு வேண்டிய சிகித்ஸைகளைப் பெருமல் கஷ்டப்படுகின்றன. ஸ்ரீமான் ஆர். ராகேந்திர ராவ் பி. ஏ; எம்.வி.எம். "விவேகபோதினி"யில் குழந்தைகளுக்கு மருந்துகளினல் பரிஹாரம் செய்வதைக்காட்டிலும், சுகாதார வழிகளைக் கவனித்தல், தக்க உணவைக் கொடுத்தல், நல்ல வஸ்திரங்களை உபயோகப்படுத்தல், காற்று வசதி ஆகிய இவைகளைக் கவனித்தால் குழந்தைகளுக்கு சௌக்கியம் எளிதிற் ஏற்படும் என்று எழுதுகிருர்.

ஸ்நாநம்:—நாள்தோறும் ஒருதடவையாவது மிதமான நல்ல உஷ்ணஜலத்தில், எரிப்பு மூட்டாது நுரை அதிகமாகக் சொடுக்கும் ஸோப்பை உபயோகித்து ஸ்நாநம் செய்விக்கவேண்டும். ஒரு நாள்விட்டு ஒரு நாள் நம்தேசத்தில் செய்விக்கும் எண்ணெய்க்காப்பு குழந்தைகளுக்கு ஆரோக்கியத்தைத்தரும்.

வஸ்திர உபயோகம்:—ஸ்நாநம் செய்வித்ததும், சுத்தமான உலர்ந்த துணியைக்கொண்டு துடைத்து, குழந்தையின் தேகத்திலுள்ள ஈரத்தைப் போக்க வேண்டியது. பிறகு ஈரமில்லாத நல்ல மெல்லிய வஸ்திரத்தால் உடம்பை நன்ருய்ப் போர்த்தவேண்டும். துணிகளை அதிக அடர்த்தியாக உபயோகித்து, குழந்தையின் உடம்பிற்கு ஹிம்ஸை கொடுக்கும்படியாகச் செய்யக்கூடாது; அதிக தளர்த்தியாகவும் இருக்கலாகாது. குளிர்வாடை படும்படியாகக் குழந்தையை விடக்கூடாது. அதுவும், முக்கியமாக, ஸ்நாநம் செய்வித்ததும் கூடவே கூடாது. அவ்வாறு செய்வதால் குழந்தைக்கு ஜலதோஷமுண்டாகக் காரணமாகும்.

நல்ல காற்று:—எவ்வளவு நல்லகாற்று வேண்டுமோ அவ்வளவுகாற்றை நடமாடச்செய்வது அவசியம். இருட்டறைகளிலும், காற்றடைப்பட்ட விடங்களிலும் குழந்தைகளை விடலாகாது. குழந்தைகள் கைகால்களை எவ்வளவு ஆட்டவிரும்புகின்றனவோ அவ்வளவிற்கும் இடந்தரவேண்டும். அவை உருண்டு, புரண்டு, தவழ்ந்து, உட்கார்ந்து, எழுந்து, விழுந்து செய்யும் செயல்களுக்கெல்லாம் இடந்தரவேண்டும்.

நித்திரை:—குழந்தைகள் முதலில் அதிக நேரம் தூங்கும், குறைந்தபக்ஷம் முதல் மூன்று மாதம் அவ்வாறிருக்கும். இரண்டு வருஷம் ஆகும் வரையும், அவை ஒரு நாளுக்குப் பன்னிரண்டு முதல் பதினன்கு மணி நேரம் தூங்கவேண்டும். இரண்டு வருஷமானதும், குழந்தைகள் பகலில் சிறுதுயல்செய்யவேண்டும். நல்லகாற்று நித்திரையை ஆனந்தமடையச்செய்யும். குழந்தைகளை ஆட்டாமலே தூங்கச்செய்யவேண்டியது; கையில் தூங்கும்படி செய்யக்கூடாது.

தூக்கமின்மை உடம்பின் அசௌக்கியத்தைக் காட்டும். அஜீர்ணம் அல்லது அதிக உணவு குழந்தையை இரவில் தூங்காமலிருக்கச்செய்யும். அழுகையும், தூக்கமின்மையும் சில வேளைகளில் வயிற்றுவலியால் உண்டாகலாம். அவ்வாறிருக்கும் காலத்தில், தூக்கத்திற்காக மருந்து, அல்லது அபினி, அல்லது மயக்கத்தைத் தரக்கூடிய ஷர்பத்துகள் இவற்றைக் கொடுப்பதைக் காட்டிலும் குழைந்தைகளின் ஆகார விஷயத்தில் கவனம் செலுத்துவது மிக்க பயனைத்தரும்.

அழுதல்:—குழந்தைகள் பால் குடிப்பதற்குமுன் அழுவது ஸகஜம். பலமாக ஒருமுறை அழுதல் குழந்தைகளின் நுரைஈரல்களுக்கு அப்பியாசம் கொடுத்துப் பலம் கொடுக்கும்; தேகமுழுவதும் ரத்த ஓட்டம் செம்மையாகப் பரவும்படிக்குத் தூண்டும்.

பலமாக உரத்து அழுதல் குழந்தைகளின் தேகசௌக்கியத்தின் லக்ஷணம். நெடுநேரம் அழுது, வரவர ஹீனஸ்வரம் அடையும்படி அழுவது குழந்தையின் தேக சௌக்கியத்தின் குறையைக் காட்டும்; அக்காலங்களில் சிறிதும்காரணமில்லாமல் அழ ஆரம்பித்து ஓயாமல் அழும்.

வலியினால் அழும்பக்ஷத்தில், குழந்தை திடீரென்று அதிர்ச்சியுடன் அழும், வலி நின்றதும் அழுகையும் நின்றுவிடும். ஏக்கத்தால் அழுதால் உரக்க அழும். அப்போது, உடம்பை முரண்டிக்கொண்டு, தலையைப் பின்தள்ளும். அச்சமயம் குழந்தையின் முகம் சிவந்துவிடும், வயிற்றுவலியிருக்கும்போது அழுகை கடுமையாகவிருக்கும். அப்போது கால்களைச் சேர்த்துப் பாதத்தின்மேல் பாதத்தைத் தேய்த்து அழும். அந்தச் சமயம் வயிறு உப்பிக்கொண்டு குடலில் மலம் பந்தமடையும். சிலவேளைகளில் வழித்தாற்போல பேதியும் ஆகலாம். காதுவலி தாங்காமல் அழும்போது குழந்தைகள் தமது சிறு கரங்களால் காதை அடித்துக்கொண்டு உரத்துக்கத்தும். பசியால் அழும்போது வெடுவெடுத்துக் கோபத்துடன் அழும். செலுகையும் பழக்கமுமே குழந்தைகளின் அழுகைக்குக் காரணங்கள். குழந்தைகளின் இஷ்டம் பூர்த்தியானதும் அழுகையும் நின்றுவிடும். முரட்டுத்தனத்தாலாவது, அதிக செலுகையாலாவது குழந்தைகள் அழும்பக்ஷத்தில், முழுதும் அழும்படி விடுவதே அவ்வழுகையை ஒழிக்க நல்லவழி. அது முரண்டு கொண்டு இரண்டு மூன்று மணிநேரம் ஹடத்துடன் அழுதாலும், இரண்டு மூன்று நாட்களுக்குள் அந்தப்பழக்கம் தொலைந்துவிடும். பெற்றோர்கள் இம்மாதிரிக் குழந்தைகளை அடக்குவதில் திடச்சித்த முள்ளவர்களாயிருக்கவேண்டும்.

The Dietetic Value of Orange.

கமலாக்கிச்சிலியின் ஆகார சம்பந்தமான மேன்மை.

கமலாக்கிச்சிலியை உணவுப் பொருளாக உபயோகப்படுத்துவதைப்பற்றி ஒரு நிருபர் “வைத்திய கலாநிதியில்” ஒரு வியாசம் எழுதியிருக்கிறார். அது வருமாறு:—

கமலாக்கிச்சிலியில் உணவுப்பொருளுக்கு வேண்டிய எல்லாவிதமான ஸத்துவங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன. மேனாட்டு வஸ்துதத்துவஞ்ஞர்களின் பரிசோதனையின்படி விஷய முணர்ந்தவருக்கு இது நன்றாகத்தெரியும். இக்கனியில் ஸிட்ரிக் ஆஸிட் என்னும் ஒருவித அம்ல ஸத்துவம் அடங்கியிருக்கிறது; ஸிட்ரிக் ஆஸிட் என்பது கல்லீரலைத் தூண்டி சுருசுருப்பாகச் செய்யுமென்பது பிரஸித்தம். இது சுகமாக மலத்தை இளகச்செய்து வெளிப்படுத்தும். இதில் பாஸ்வா சம்பந்தமான ஸத்துவங்கள் (Phosphates) விசேஷமாயுண்டு. அதனால், நரம்பு மண்டலங்களுக்கும் மூளைக்கும் போஷணையைத் தருவதில் கமலாக்கிச்சிலி நிகரற்ற வஸ்து; ஆனால், இவ்விஷயம் ஜனங்களால் புறக்கணிக்கப்படுவது விரும்பத்தக்கதல்ல. பாஸ்வா ஸத்துவம் அடங்கியிருப்பதால் நரம்புத் தளர்ச்சியிலும், பித்துப்பிடித்த நிலைமையிலும் இப்பழம் மிகவும் பிரயோஜனகரமானதாகும். இவ்வுண்மையைக் குறிப்பிட்டுக் கவனிப்பவர் அரிது. சுருங்கச்சொல்லின் : கமலாக்கிச்சிலி தினப்படி உணவாக மதிக்கப்பட்டு அன்னம் முதலியதைப்போலவே வழங்கப்படவேண்டுமென்று வற்புறுத்திவரவேண்டும்.

காலைப்போஜனத்திற்கு இதன் உபயோகம் ஒப்பற்றதாகும்; ஆனால் வேறு உணவுகளையும் புஜிக்கவேண்டுமானால், அதற்கு அரைமணி நேரம் முன்னதாக இக்கனியை உபயோகிப்பது நலம். ஏனெனின், இக்கனியின் சாறானது இனி உபயோகிக்கப்போகிற உணவை ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தகுந்தவாறு இரைப்பையைப் பதன்படுத்தி, அங்கிருந்து சிறு குடலில் விழுந்து. இதன் ஸத்துவங்கள் ஜீர்ணமாவதுடன், பித்த நீரையும் மற்றும் ஜீர்ணவுருப்புக்களிலிருந்து உண்டாகக் கூடிய திரவங்களையும் நன்றாகக் கசியச்செய்து, வரப்போகிற உணவுகளை நன்கு ஜீர்ணம் செய்வதற்கு ஜீர்ணகோசத்தை ஆயுத்தமாயிருக்கச்செய்கின்றது. காலையில் கமலாக்கிச்சிலியில் இரண்டொரு கனிகள் உபயோகித்துவிட்டு. அப்பால் அரைமணி நேரத்திற்கெல்லாம் ரொட்டியும் வெண்ணெயுமாவது, பூரியும் பாலுமாவது உபயோகிக்கலாம். முதலில், கமலாக்கிச்சிலியை உபயோகிப்பதால் சிறு குடல் முதலியவற்றில் ஏதேனும் அழுக்குகளும் வாயுவும் இருந்தால், அவையும் ஒருவாறு கழுவப்பட்டு அடுத்து வரும் உணவை நன்றாக ஏற்றுக்கொள்ளும்படி குடலின் உட்புறங்கள் சுத்தமாகவும் ஆகின்றன.

கமலாக்கிச்சிலியானது காண்பதற்கு எவ்வளவுமனோஹரமாயிருக்கிறதோ, உண்பதற்கும் அவ்வளவு நற்சுவையுடையது. கைகளால் எடுப்பதாலும், துணி முதலியவற்றால் மூடுவதாலும், காற்றில் திறந்து வைப்பதாலும், ரொட்டியும் மற்றும் பணியாரங்களும் பதனழிவதுபோல் இக்கனியானது எவ்விதமான கெடுதலையும் அடைவதில்லை. இதன் மேற்போர்வையாயுள்ள சர்மம் கனமாயிருப்பதால், இதற்குள் வியாதிக்குக்காரணமான நுண்ணுயிர்கள் சிறிதும் பிரவேசிக்கமுடியாது. ரொட்டி வேறு பணியாரம்முதலியதைப் புஜித்தால்

அடுத்தாற்போல் தண்ணீரோ, பாலோ, வேறுகுடிவகை யோ அவசியம் உபயோகிக்கவேண்டிவரும். கமலாக் கிச்சிலியைப்போதுமாறு புஜித்துவிட்டால், பசியும் தாகமும் ஒருமிக்க நிவிருத்திபடைவதோடு உடலும் உள்ளமும் உரே சிரோகக் குளிர்ந்துவிடுமென்பது அனை வருக்கும் அனுபவஸித்தமான விஷயம்.

கமலாக்கிச்சிலியில் புறணிகளைக்கழற்றிவிட்டு அதன் இரஸத்தைப்பிழிந்து, இரண்டொரு சுடிக்கையளவு மிளகுத்தூளைப்போட்டு உபயோகித்தால் அக்னிமாந்திய மும், அரோசகமும் நிவிருத்தியாகும்; மலச்சிக்கலிலும் இது சிறந்த உணவாகவும் ஔஷதமாகவும் உபயோகப் படும். இக்கனியின் சாற்றைப்பிழிந்து அத்துடன் ஸோடாநீரையும் கலந்து ஆங்கிலேயர் வெகுருசிகர மாகப் பானம்செய்வதுமுண்டு.

பகற்போஜனத்திலும், இராப்போஜனத்திலும் இக் கனியை அன்னம் முதலியதைப்புஜித்த பிறகு இரண்டு மூன்று உபயோகிக்கலாம். பகற்போஜனத்திற்குப் பிறகு உபயோகிப்பதால், ஆகாரம் நன்கு ஜீரணம் செய் யப்பட்டு, இராப்போஜனத்திற்குமுந்தி குடலைச்சுத்த மாகவும் சுறுசுறுப்பாகவும்செய்து தேகத்திற்கும் போஷணையையுண்டுபண்ணும்.

Advice for Women.

ஸ்திரீகளுக்கான புத்திமதி.

1. புருஷனே தெய்வம், புருஷனே பூஷணம், புருஷனே ஆஸ்தி, அவனே ஸகலமும் என்பதாக நினைத்து அவனையே கொண்டாடு.

2. உன்புருஷனுக்கு உன்பேரில் கோபமுண்டாகும் படி நடந்துகொள்ளாதே.

3. உன்புருஷனுடைய மனோபாவத்தைத்தெரிந்து அதற்குத் தகுந்தமாதிரியாக நடந்துகொள்.

4. உன்புருஷனுடைய நடவடிக்கைகள் மற்றவர் களைவிட நன்றாய் உனக்குத் தெரியுமாதலால், எந்த வித மாய் நடந்தால் அவனது கோபம் மாறுமோ அம்மாதிரி நடந்துகொள்.

5. புருஷன் களைத்துவரும்போது அவனை உன்னு டைய சிரித்தமுகத்தினால் உபசரித்து அவனது சிரமம் நீங்கியபின்பு உனக்குக் கேட்கவேண்டியதைக்கேள். அப்படிக்கில்லாவிடில் அவனுக்கு உன்பேரில் கோப மும் அருவருப்பும் ஏற்படும்.

6. புருஷன் அவனது சிநேகிதர்களிடத்திலோ அல் லது பந்துக்களிடத்திலோ பேசிக்கொண்டிருக்கும் போது நீ பின்புறமாக நின்றுகொண்டு அவர்கள் பேசு வதைக்கேளாதே. அல்லது, நீயோ அல்லது குழந்தை களைக்கொண்டோ அவனைக் கூப்பிடாதே. அச்சமயத் தில் குழந்தைகளை அழவிட்டு அவனிடத்திற்கு அனுப் பாதே. ஏனென்றால், குழந்தையின் சேஷ்டையினா லோ அல்லது குழந்தை அப்பா, அப்பா, என்று கூப் பிடுவதனாலோ, அவர்கள் சம்பாஷணைக்கு இடைஞ்சல் ஏற்படும். அப்போது குழந்தையின்பேரிலும் உன் பேரிலும் உன்புருஷனுக்குக் கோபமுண்டாக்கக் கூடும்.

7. புருஷன் ஏவும் பணிவிடைகளைச் சிரத்தையோ டும் மனப்பூர்வமாயும் செய். அவனுக்குச்செய்ய நீ கட மைப்பட்டிருக்கிறாய். அவனே உனக்குத் தெய்வம்.

8. புருஷன்வந்து உன்னைக்காணாமல் தேடும்படியாக நீ கதவைப்பூட்டிக்கொண்டு பக்கத்துவிட்டுக்குப் போகாதே.

9. புருஷனுடைய சகோதரர் சகோதரி ஆகிய இவர் கள்பேரில் பொய்வார்த்தைகளைச்சொல்லி அவனுக்குக் கசப்புண்டாகும்படி செய்துவைக்காதே.

10. குழந்தைகளை அடிப்பது, பாத்திரங்களைச் சத்த மாகும்படிவைப்பது, கீழே போடுவது, கடிந்துபேசுவது இவைகளினால் நீ கோபமாயிருக்கிறாயென்று உன் புருஷனுக்குக்காட்டிக் கொள்ளாதே.

11. உன்புருஷன் ஏதாவது காரியம்சொன்னால் அதைச்செய்வதற்கு முன்னாடியே எதற்காக? யார்? என்? என்பதாகிய கேள்விகளைக் கேட்காதே.

12. உன்புருஷன் உன்னைச் செய்யக்கூடாதென்று சொல்லும் காரியங்களை மனதில் வைத்திருந்து அதைத் திரும்பவும் நீ செய்யாமல் பார்த்துக்கொள்.

13. புருஷன் முன்னிலையில் யாரிடத்திலும் உரத் துப் பேசாதே.

14. புருஷனுக்குத் தெரியாமல் நீ வியாபாரம் செய்யாதே. இவைகளையும், இன்னும் இவைபோன்ற வைகளையும் கவனித்து நடப்பாயானால் உன் புருஷன் நட்புக்குப் பாத்திரமாகி, சகலராலும் நீ கொண்டாடப் பட்டு, ஊரார் பெருமைக்கும், கடவுளின் பிரியத்துக் கும் பாத்திரமாவாய்.—பெண்கல்வி.

Books Received

புத்தக வரவு.

நம்மையாளும் இராஜமகிமை வாழ்த்து.

திருவையாற்று ஸென்ட்ரல் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் மிஸ்டர் C. V. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய "நம்மையாளும் இராஜமகிமை வாழ்த்து" என்னும் செய்யுள் நூலொன்று வரப்பெற்றோம். இந்நூல், சிறுவர் சிறுமியர்களும் மாணுக்கர்களும் விருப்பத்தோடு படிக்கத்தக்க சொல்நயம் பொருள்நயம் பொருந்திய அரிய படித்தற்கினிய செய்யுள்களினால், நம்மை ஆளும் மாட்சிமை தங்கிய சக்ரவர்த்தியாருடையவும், சக்ரவர்த்தினியாருடையவும் பலவகைச் சிறப்புக்களையும், பிரிடிஷ் ராஜாங்கத்தால் நாம் பெற்றுள்ள பற்பல நன்மைகளையும் செவ்வனே வெளியிடுவதாகும். இந்நூற்செய்யுள்களை மாணுக்கரனைவரும் கற்றறிந்து இசையோடு பாடுதல் உசிதமாகும். இராஜவிசுவாசத்தைப் போதிக்கும் இந்நூல் ஒவ்வொரு ஸ்கூலிலும் உபயோகிக்கப்பட்டால் நன்மை விளையுமென்பது எமது துணிபு. நமது நேயர்கள் அந்நூலின் அருமை பெருமையை உணர்தற்காகச் சிலசெய்யுள்களை இங்குக் குறிப்போம்:—

சொல்லருந்தெய்வ ஆலயந் தொண்டர்கள்
பல்லரும்மடம் பல்கலைச் சாலைகள்
தொல்லை நோய்தவிர் சாலைகள் சோறிடும்
எல்லையில்லன்ன சாலைகள் யாண்டுமே. 1

யாண்டும் நீதிதேர் மன்றங்கள் யாற்றுக்குத்
தாண்டு பாலங்கள் தந்திர யந்திரம்
ஈண்டு தந்திகள் எந்திர வண்டிகள்
மூண்டு வான்செலும் நாவாயு முந்துமே. 2

முந்து மேல்வரு முன்னலர் தானைகள்
வந்து மாண்டிட வாகுள தம்படை
குந்து பாசறைக் கோட்டங்கள் மக்கள்சேர்
[illegible]ச் சாலைகள் ஆர்ந்தவே. 3

தெய்வம் மங்கைக்குக் கொண்டவன்
சேயர்க்குத்
தெய்வம் ஈன்றவர் தேர்ற வோருக்குத்
தெய்வம் சற்குரு தேசத்தில் யாருக்கும்
தெய்வம் வேந்தனே சிந்தித்து வாழ்கவே. 4

வாழ்வு தந்திடு மன்னரில் அன்பிலர்
வீழ்வர் துன்பத்து மெய்யன்பு கொள்ளுநர்
ஆழ்வர் இன்பத்துச் சாற்றவும் ஆகுமோ
மாழ்கல் இன்றியே மன்னுவர் வானமே. 5

வானம் இன்றியில் மாநிலம் வானமும்
மான மாதவர் இன்றியில் மாதவம்
ஆன வேந்தின்றி இல்லையம் மன்னவன்
தான இல்லறத் தாரின்றித் தங்குமோ. 6

தங்கும் எழ்கடல் வற்றினும் தண்மதி
பொங்கு மாகதிர் மாறினும் பூதலம்
இங்கு மாறுமோ எழுல கும்புகழ்
திங்கள் வெண்குடை ஜியார்ஜெனும்
மன்னர்க்கே. 7

சருதலர்க்கும் முநிலெனவே கருணைபொழி
கண்ணே
பொருசமரில் சிவந்துகனல் பொருந்துகருங்
கண்ணே
அருமைதரு பெருங்கலைகள் அறியமலர்
கண்ணே
திருமருவு ஜார்ஜரசர் செங்கமலக் கண்ணே. 8

சம்பியர்தங் கைபுனையும் கழலசைக்குந் தாளே
தெம்மனவர் முடிமணிகள் சிதறிநிற்குந் தாளே
இம்மெனவே பரதகண்டம் இலகவந்த தாளே
செம்மைபற நெறியொழுகும் ஜிபார்ஜரசர்
தாளே. 9

மன்னுயிரைத் தன்னுயிரா மதிக்குநல நெஞ்சே
பன்னுகலைப் பாங்குணர்ந்து படிபுரக்கும்
நெஞ்சே

உன்னுபரம் பொருளைநினைந் துருகிநிற்கும்
நெஞ்சே
துன்னுபகை கடந்துமகிழ் தோன்றலவர்
நெஞ்சே. 10

காவி யக்க மின்றி யன்று
கடவி லூரா வங்கமே
கோலி யென்று நீரி லூருங்
கூம்பு மின்றி வானிலே
சூலி யங்கு கொண்டல் போன்று
தூங்கி யூரும் பச்சையால்
மேலு றங்கு சிங்க மன்ன
வேந்தர் ஜார்ஜு நாளிலே. 11

பால்வாய் மக்கள் பால்வாய் தாய்போல்
சேல்வாய் வேலை கோல்பா ராளும்
நூல்வாய் ஜார்ஜு வேல்வேய் வேந்து
மால்பாய் ராணி சால்பாய் வாழ்கவே. 12

முந்து பாவு சிந்து தாவி
இந்தி யாவி லந்த மோவி
கந்த னுவு வந்து சூடி
விந்தை மேரி மைந்தர் வாழ்கவே. 13

கொள்ளை யாவி கொள்ளு வோரை
யெள்ளி நாறு சள்ளை யாவும்
தள்ளி யோகை துள்ளி யாளும்
தெள்ளு ஜார்ஜு வள்ளல் வாழ்கவே. 14

தேங்குங் கருணைப் பெருங்கடலாம்
தெய்வத் தருளால் ஜிபார்ஜரசர்
வாங்குங் கடற்பா ரதில்வளரும்
வாய்மை தவறுத் தன்குடிகள்
எங்கா திதமே பொருந்திடவே
எதிர்த்தே போரில் ஜெயமருவிப்
பாங்கா யொருகோ லோச்சிமுனி
பாலன் போல வாழ்ந்திடவே. 15

தத்தித்திரைகட - லெற்றிக்கரைவரு - செப்பப்
பதிபல - தக்குப்படவொளி - தழைமேரு —
எத்தப்பறமொரு - தெற்குத்திசையதி - லொத்
துச்குலவுறு - மிச்சைப்படுதல - மினிதேறி —
நத்தப்படிவி - தித்தித்திடு தொடை - சுற்றப்
படுமுடி - நட்டுக்கொடிபுனை - நவிராள — மொத்
துப்படவரு - குற்றப்படுதள - மற்றப்பரனருள் -
முற்றிக் களிவர - முனைவாழ்க. 16

கஞ்சந்தருமக - னங்கந்தழவுறு - மஞ்சந்திரு
வுரு - கந்தஞ் செறிகுழல் - கனமேரிமா —
கொஞ்சுங்கிளிமொழி - குன்றம்புயமன - னெஞ்
சங்குழைதரு - குந்தங்கொடுபொரு - கொடியா
ரொடே — வஞ்சங் கொலைபுரி - வஞ்சங்கொடு
திரி - வஞ்சஞ்சலமிகு - மங்கங்கமர்முனை -
யடையிரெனு — மஞ்சன்றரவுரை - கொஞ்சங்
சகபர - துங்கன்றிருவருள் - மண்டும்பபதியிலை -
மகிழ்வாகுமே. 17

எற்றி யுழக்கி யெதிர்ப்படையைச் சார்ஜரசர்
வெற்றி முழக்கம் விரைந்தளிக்கச்—சுற்றியே
மானிடர்காள் நாமகிழ்ந்து வாழ மிகுந்து
தொலைப்
பானிடரைத் தேவன் பரிந்து. 18

முற்றித் தழைக்கும் முடியொளி காலும்
முழுமதி வெண்
கொற்றக் குடைநேமி திடுக்கிட்டு முட்டும்
குலவுசெங்கோல்
ஒற்றிக் கடற்புவி தாங்குநம் ஜார்ஜிறை
பொண்கொடியும்
வெற்றிப் பணில முழக்கமும் வானத்து
வீறிடுமே. 19

பொருந்திய ஜார்ஜுமன் பொன்னடி வாழ்க
புதுவிரைத்தேன்
அருந்திய வண்டுளர் தார்கழல் செங்கோல்
அருங்குடைவேல்
திருந்திய நேமி யொளிர்கொடி வாழ்க
சிவச்சுடரின்
குருந்தியல் வீரம் படையொடு வாழ்க
குவலயத்தே. 20

வாழ்க வானவர் மாதவர் வேதியர்
வாழ்க ஜார்ஜிறை வைஸிராய் தேவியர்
வாழ்க நூல்வளம் வாய்மைசெங் கோல்வளம்
வாழ்க மானவர் வானமும் வாழ்கவே. 21

இப்புத்தகத்தின் விலை அணா 3. வேண்டுவோர், நூலாசிரியர்க்கு எழுதிப் பெறலாம்.

* குசேலர்.

காரைக்குடி, கம்பராமாயண ப்ரசாரகர் ஸ்ரீமோ. வெ. கோவிந்தராஜ ஐயங்கார் அவர்களால் இயற்றப்பெற்ற "குசேலர்" என்னும் அரிய புத்தகம் ஒன்று வரப்பெற்றோம். இது நாடக ரூபமாக இயற்றப்பெற்றுள்ளது. சிறுவர் சிறுமியர் முதலிய யாவரும் மிகவெளிதில் படிக்கக்கூடியது. புத்தகம் விலை ரூபா 1. வேண்டுவோர் ஆசிரியரிடத்திலிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

* பல தீபிகை.

பரங்கிப்பேட்டை சு. எ. குமாரஸ்வாமியாசாரியரால் பதிக்கப்பெற்ற "பலதீபிகை" என்னும் அரிய நூல் ஒன்று வரப்பெற்றோம். இது வடமொழியில் ஸ்ரீ மந்த்ரேசுவர முனிவரால் இயற்றப்பெற்றது. வடமொழிப் பயிற்சியில்லார்க்கு உபயோகப்படும்பொருட்டுத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஜோதிட சாஸ்திரத்தைப் பயில்பவர்களுக்கு இவ்வரிய நூல் ஓர் பெரிய உபகாரியாயிருக்குமென்பதில் ஐயமில்லை. புத்தகம் விலை ரூ. 1-4-0. வேண்டுவோர், சு. எ. குமாரஸ்வாமி யாசாரியார், பரங்கிப்பேட்டை என்று எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

* சோதிட கணிதம்.

இது, ஸ்ரீமான் சு. எ. குமாரஸ்வாமி யாசாரியார் அவர்களால் பரிசோதிக்கப்பெற்று, ஸ்ரீமான் ப. அ. கிருஷ்ணஸ்வாமிபிள்ளை அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பெற்றது. புத்தகம் விலை அணா 6. வேண்டுவோர், சு. எ. குமாரஸ்வாமி யாசாரியார், பரங்கிப்பேட்டை என்று எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

* புட்ப பந்தம்.

இது, பரங்கிப்பேட்டை ஸ்ரீமான் சு. எ. குமாரஸ்வாமி யாசாரியார் அவர்களிடமிருந்து வரப்பெற்றோம். விலை அணா 4. வேண்டுவோர் மேற்படியாரிடத்திருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

காலண்டர் வரவு.

சென்னையில் பிரபல வியாபாரிகளான மெஸர்ஸ். எஸ். வைத்யா அண்டு கம்பெனியாரிடமிருந்து அழகிய ஜிண்டான் காலண்டர் ஒன்று வரப்பெற்றோம். இது, பார்ப்போர் மனதைக் கவரும்படியாய் வெகு அழகாக அச்சிடப்பட்டு, பிரதிமைக்கேற்ப வெட்டப்பட்டுள்ளது. தேதிகளைக்காட்ட மாதம் ஒரு ஷீட்டாக 12 ஷீட்டுக்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இந்தியக் கைத்தொழில் அபிவிருத்தியில் இக்கம்பெனியாரின் முயற்சிகள் மிகப் பாராட்டத்தக்கன. பற்பல வியாதிகளுக்குத் தேவையான மருந்துகளைத் தயார் செய்வதிலும், உயர்ந்த காண்டில் ஸ்டாண்டுகள் செய்வதிலும், எவர்க்கும் அவசியம் தேவையான பலவர்ணமுள்ள இங்கிகளைத் தயார் செய்வதிலும் இக்கம்பெனியார் மிகவும் தேர்ச்சி பெற்றுள்ளார்கள். இந்தியக்கைத்தொழிலின் அபிவிருத்தி விஷயத்தில் அபிமானமுள்ள நம்மவர்கள், இவர்களால் தயாரிக்கப் பெறும் பண்டங்களை வாங்கி ஆதரிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளவர்களாவர்.

---

* இப்புத்தகங்களைப்பற்றிய விமர்சனம் விஸ்தாரமாகப் பின்னர் வெளிவரும்.

கலைமகள்:—(ஜனோபகாரி) கல்வி, கைத்தொழில், வியவசாயம் வர்த்தகம் முதலிய பலவேறு அம்சங்களைக் கொண்டதாய்த் தன் பெயருக்கேற்பப் பொது ஜனங்களுக்கு உபகாரியாகவே விளங்குகின்றதென்பதில் ஐயமில்லை.

Notes.

குறிப்புக்கள்.

சென்னைமாகாணத்தில் கல்வி அபிவிருத்தி.

சென்னை மாகாணத்தில் சென்ற 1915-16ம் வருஷத்தில் மாணவர்க்கென்று ஏற்பட்டுள்ள பற்பலவிதமான கல்வி ஸ்தாபனங்களின் மொத்தம் 33, 208. இவைகளில் கல்வி பயின்றுவந்த மாணவர்களின் தொகை 1, 301, 844. பெண்களுக்கென்று ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஸ்தாபனங்களின் தொகை 1875; அவைகளில் கல்விபயின்றுவந்த பெண்களின் தொகை 313; 315. ஆகலால், மொத்தக் கல்வி ஸ்தாபனங்கள் 35,083 க்கு 1,615,159 பேர்கள் கல்வி பெற்றுவந்திருக்கிறார்கள். இவைகளுக்காகச் செலவிடப்பட்ட பணத்தின்தொகை ரூபாய் 20 லட்சத்து 65 ஆயிரத்து 468. தொழிற்கல்வியைப்போதிப்பதற்காக இம்மாகாணத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ள பாடசாலைகளின் மொத்தம் 38. அவைகளில் கல்விபயின்றுவந்தவர்களின் தொகை 1922. இப்பாடசாலைகள் பலவற்றிலும் தச்சுவேலை, சரிகைவேலை முதலியன போதிக்கப்பட்டுவந்தன. கும்பகோணத்திலுள்ள சாஸ்திர பாடசாலையில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு ஜீவனோபாயத்திற்கு ஒரு மார்க்கம் கிடைப்பதற்காகவும், அப்பாடசாலையினால் மிகுந்த நன்மை ஏற்படுவதற்காகவும், தச்சுவேலை போதிக்கப்படுவதற்கு ஒரு வகுப்பு ஏற்படுத்த உத்தேசித்திருப்பதாகவும், அதற்காக சுமார் நூறு ரூபாய்க்கு உபகரணங்கள் வாங்கியிருப்பதாகவும் ரிபோர்ட்டில் காணப்படுகிறது.

* * *

சவுக்கு.

சவுக்கானது சமுத்திரக்கரை ஓரங்களிலும், உள்நாட்டில் ஆற்றோரங்களிலும் விசேஷமாய் வளர்கின்றது. இது கிளைகளில்லாமல் ஒழுங்காய் வளரக்கூடியது. இதை அடுப்புக்கு விறகாகவும், ஸ்தம்பங்களாகவும் உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றது. இம்மரத்திலிருந்து உதிரும் தழையானது மணற்பாங்கான பூமிகளை நாளாவட்டத்தில் செழுமையாக்குகின்றது. இதன் நாற்றுக்கள் சென்னைக்கு அருகிலுள்ள திருவொற்றியூர் முதலானவிடங்களில் விலைக்குக் கிடைக்கின்றன. அவற்றை வைக்க இரண்டு கஜத்துக்கு ஒரு சிறு குழி தோண்டி அவைகளில் நடலாம். ஒரு எக்கராவுக்குச் சுமார் 1200 நாற்றுக்களை நடலாம். சிலவிடங்களில் இன்னும் அதிகமாகவும் வைக்கப்படுகின்றது. நாற்றுக்களை நட்டவுடனே அவைகளின் ஒவ்வொன்றின் பக்கத்திலும் ஒரு சிறு பனைஓலையை நட்டு, அவைகளுக்கு நிழலைக் கொடுக்கும்படி செய்யவேண்டும். சிலர் ஒவ்வொரு நாற்றுக்கும் மத்தியிலிருக்கும் இடங்களில் முத்துக்கொட்டை முதலான பயிர்களைச் செய்கிறார்கள். நாற்றுநட்ட மூன்று வருஷத்திற்குள் செடிகள் வளர வளர, அடிக்கிளைகளை வெட்டி அவற்றை அடுப்பெரிக்கலாம். சுமார் ஐந்து வருஷங்கள் கழிந்த பிறகு மரங்களின் வளர்ச்சிக்குத்தக்கபடி ஒவ்வொன்றும் சராசரி அரை ரூபாய் வரை விலைபோம். சவுக்கு விதைகள் வேண்டுமானால், நன்றாய் முற்றிப் பழுத்த காய்களைச் சேகரித்து உலர்த்தி அவற்றினின்று விதைகள் எடுக்க வேண்டும். விதைகளைப் பாத்திகளில் விட்டவுடன், அவைகளை எறும்புகள் தின்றுவிடாதபடி பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

* * *

பம்பாயில் ஒரு கண்ணாடித் தொழிற்சாலை.

சென்னையிலும் கல்கத்தாவிலும் கண்ணாடிச் சாமான்களின் பிரபல வியாபாரிகளாகிய இப்ராஹீம் பீர் முகம்மது கம்பெனியார், பம்பாயில் ஒரு கண்ணாடித் தொழிற்சாலை ஸ்தாபித்து நடத்தி வருகிறார்களாம். அங்குச் செய்யப்படும் கண்ணாடிச் சாமான்கள் மேனாட்டுச் சாமான்களுக்குப் பின்

வாங்காமல் அவ்வளவு சிறந்தவையாயிருக்கின்றனவாம்.

* * *

வேடிக்கையான கிணறுகள்.

கனடா தேசத்தில் சில வருஷங்களுக்கு முன் ஒரு கிணறு தோண்டப்பட்டது. அதில் ஜலத்திற்குப் பதிலாய் மணல் சுரந்துகொண்டிருக்கிறதாம். ஊற்று ஜலம் எப்படி அடியிலிருந்து புறப்படுகிறதோ அவ்விதமே மணல் மணிகள் ஓயாமல் அடியிலிருந்து கிளம்பிக்கொண்டிருக்கின்றனவாம். நூறு அடி ஆழத்திலிருந்து மணலை மேலுக்குக் கொண்டுவரும் சக்தி என்னவென்று சாஸ்திர நிபுணர்களால் இன்னும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லையாம்.

பசிபிக் மகா சமுத்திரத்திலிருக்கும் நியூகினி என்ற தீவில் ஓர் கிணறு கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறதாம். அந்த ஜலத்தில் அயக்காந்தம் வியாபித்திருக்கிறதென்றும், அதில் இரும்பு அல்லது எஃகுச் சாமான்களை நனைத்தால், அவற்றில் காந்தமானது உடனே ஏறிக்கொள்ளுகிறதென்றும் சொல்லப்படுகிறது.

* * *

சிறுவர்க்கான குறிப்புக்கள்.

"அறிவைத் தேடிக்கொள்; அது தன்னை உடையவர்க்கு நன்மை தீமை இன்னது இன்னதென்பதைப் பகுத்தறியுந்திறத்தை உண்டாக்குகிறது. அது முக்திமார்க்கத்தை விளங்கச்செய்கிறது. அது பாழ் நிலத்தில் பெருந்துணையாயுள்ளது. அது தன்னந்தனியிடத்தில் நமது நேசக்கூட்டமாயிருக்கிறது. அது சிநேகமற்றுள்ள காலத்தில் மித்திரனுபோலுதவுகிறது. அது நமக்கு இன்பவழியைக்காட்டி நமது சிறுமைக்காலத்து நம்மைப் பரிக்கிறது. அது சிநேகிதர் நடுவில் ஓர் பூஷணமாயுள்ளது. மேலும், அது விரோதிகள் முன்பு நமக்கொரு கவசம்போல் உபயோகப்படுகிறது.

"வாழ்விலும் தாழ்விலும் நியாயபூர்வமாய் மெய்ம்மையே பேசவேண்டும்.

"நம் உற்றார் உறவினர் நமக்கு உதவாவிட்டாலும், நாம் அவர்களுக்கு உபகாரம் புரிவதே உசிதமான தர்மம்.

"வயோதிகரான பெற்றோர்களுக்கு சிச்ருஷை பண்ணாதவொருவர் ஒருநாளும் முக்திபடைய மாட்டார்.

"ஆபத்காலத்தில் ஜீவஜந்துக்களுக்குச் சகாயம் பண்ணுகிறவரும், இடுக்கண் உற்றவர்களுக்கு இன்பந்தேடுகிறவருமாயிருக்கிறவருக்குக் கஷ்டம் நேர்ந்த காலத்துக் கடவுள் துணை புரிவார்.

"யார் யார் உடம்பை உழைத்து வேலைசெய்து ஜீவிக்கிறார்களோ அவர்களே ஈசுவரனுக்குச் சமீபதாசர்கள்.

"காலையிலும், மாலையிலும், குறித்த காலங்களிலும் கடவுளை வணங்கி, மற்றைச்சமயங்களை நம் பிரயத்தினத்திற் செலுத்துக.

"உனது சகோதரர்களுக்கு வறுமைவந்த சமயம் கைக்கொடுத்து, அவர்கள் சிதைவுற்றுப் போகாவண்ணம் மீட்பாயாக."—பஹாங் முஹம்மத் நபி அவர்களின் உபதேசரத்நம்.

* * *

இந்தியாவில் எண்ணெயெடுக்குந் தொழில்.

இந்தியாவில் கோடி டன்கள் கணக்காக எண்ணெய் வித்துக்கள் உற்பத்தியாகின்றன. ஆனால், இவ்வித்துக்களிலிருந்து எண்ணெய் எடுக்கப்படுந் தொழிலானது எங்கும் முயற்சிக்கப்படாமலேயிருக்கின்றது. கல்கத்தாவில் கூட்டுறவு முறையில் எண்ணெயாட்டுந் தொழிலை நடத்தும் கம்பெனி ஒன்றுதான் இருந்தது. சில வருஷங்களுக்கு முன் பெங்களூரில் இத்தொழிலை நடத்தப் பெரிய கம்பெனியொன்று ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆனால், அது பிறகு எடுபட்டுப்போயிற்று. தேச

த்தில் ஆங்காங்குப் பலர் ஸ்வல்ப சக்திபுள்ள யந்திரங்களைக்கொண்டு இத்தொழிலை நடத்தி வருகிறார்கள். இந்த யந்திரங்கள் எண்ணெய் வித்துக்களிலிருந்து சரியானபடி எண்ணெயை வெளிப்படுத்த முடியாததனால், பொருள் சேதமாகின்றன. பெருவாரியாக நமது தேசத்திலிருந்து வேர்க்கடலை, ஆமணக்குவிதை, தேங்காய்ப்பருப்பு, ஆளிவிதை, பருத்திக்கொட்டை, எள்ளு முதலியன வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. இவ்வாறு ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதனால் இந்தியாவுக்குக் கொஞ்சமும் லாபமில்லை.

* * *

சோப்புத் தொழிலானது நமது தேசத்திற்குப் புதிதென்றே சொல்லவேண்டும். எனினும், நாளுக்குநாள் இத்தொழில் வெகு விரைவாக அபிவிருத்தியடைந்து வருகிறது. தேசத்தில் வரவரக் கல்வி பரவுவதனாலும், சுகாதாரத்தின் அவசியத்தை ஜனங்கள் ஒருவாறு உணருவதனாலும், தொழிலுக்குத் தேவையான இயற்கைப் பொருள்கள் வேண்டியவளவு கிடைப்பதனாலும், இத்தொழில் வெகு சீக்கிரத்தில் அபிவிருத்தியடையுமென நம்பப்படுகிறது. பற்பலவிதமான ஸோப்புகள் கீழ்க்கண்டவாறு 1913-14ம் வருஷத்தில் அன்னிய நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

சோப்புத் தொழில்.

	அந்தர்கள்.	மதிப்பு பவுன்கள்.
1. துணி முதலியன வெளுக்கவேண்டிய ஸோப்புகள்	3,01,369	3,14,511
2. வாசனை ஸோப்புகள்	45,339	1,66,194
3. இதர வகைகள்	16,152	9,695

ஸோப்பு வகைகளின் மொத்த இறக்குமதி 362,860 அந்தர்களில் 350,703 அந்தர்கள் யுனைடெட் கிங்டத்திலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதாவது 100-க்கு 97 என்று கணக்கிடப்படுகின்றது. இந்தியாவில் ஏராளமாகப் பலவித எண்ணெய் வித்துக்களும் இயற்கைப் பொருள்களும் இருந்தும், இத்தொழில் அபிவிருத்தியடையாததைப்பற்றிப் பல விஷயங்கள் கவனிக்கத்தக்கன.

* * *

வியவசாயக் கருவிகளின் டெப்போக்கள் மைசூர் இராஜ்யத்தில் ஏராளமாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கு நூதன வியவசாயக் கருவிகளுக்குப் பிரியம் நாளுக்குநாள் அதிகப்படுகின்றது. சென்ற 1914-15ம் வருஷத்தில் ரூ. 16,678 மதிப்புள்ள வியவசாயக் கருவிகள் விற்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு முந்திய வருஷத்திலோ, ரூ 12,022 க்கு விற்கப்பட்டிருக்கின்றன.

வியவசாயக் கருவிகளின் டெப்போக்கள்.

Miscellaneous News.
நானாவித சங்கதிகள்.

பரோடாவில் சவுக்காரத் தொழிலை விருத்தி செய்யப் பலவிதமுயற்சிகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இதற்காக பரோடா கவர்ன்மெண்டார், பாரிஸ் யூனிவர்ஸிடியில் இரஸாயனத் தொழிலில் தேறிய மிஸ்டர் ஜே சக்ரவர்த்தியைத் தொழில் ஆலோசனை சொல்லும் நிபுணராக நியமித்திருக்கிறார்கள்.

∴ ∴ ∴

ஸர் அஷுடோஷ் முகர்ஜி அவர்களுக்கு, இலங்கையிலுள்ள அமராபுரம் வகுப்பைச் சார்ந்த மகா குருவினால் "ஸம்புத்தாகம சக்கரவர்த்தி" என்னும் கௌரவப்பட்டம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சந்தோஷமான இச்செய்தியை அவருக்கு அறிவிக்கும் பொருட்டு, கார்மைகேல் பிரபு அவர்கள், கல்கத்தா யூனிவர்ஸிடி கட்டிடத்தில் கூடிய கூட்டத்திற்கு அக்கிராசனம் வகித்துத் தமது சந்தோஷத்தை யறி

விந்தார். அச்சமயம் "கீழ்நாட்டுப் பரிசிலனைச் சங்கம்" என்று ஒன்றை ஸ்தாபித்து, அதற்குத் தாம் போஷகராகவும், ஸர் முகர்ஜி அக்கிராஸனாதிபதியாகவும் இருக்கச் சம்மதித்தார்கள்.

∴ ∴ ∴

சாம்பல்காரம் என்னும் சத்தானது சாம்பலில் விசேஷமாயிருக்கிறபடியால், அதற்குச் சாம்பல்காரம் என்று பெயர் வந்தது. எருவிலும் இச்சத்து இருக்கின்றது. இது இல்லாத நிலங்களில் செடிகள் வளரா. மண்ணிலும் இச்சத்து உண்டு. ஆற்று வண்டல்படியும் இடங்களில் இது விசேஷமாயிருக்கின்றது.

∴ ∴ ∴

இந்தியாவில் 1909-ம் வருஷத்தில் 2,736 அச்சுக்கூடங்கள் இருந்தன. 1915-16 ம் வருஷத்தில் 3784 அச்சுக்கூடங்களுக்கு அதிகப்பட்டன. 1909-ம் வருஷத்தில் 726 பத்திரிகைகள் இருந்தன; ஆனல், 1915-16 ம் வருஷத்தில் அவை 857 க்கு அதிகப்பட்டன. 1909-ம் வருஷத்தில் 828 சஞ்சிகைகள் இருந்தன; ஆனல், 1915-16 ம் வருஷத்திலோ 2,927 க்கு அதிகப்பட்டன.

∴ ∴ ∴

ஜெர்மன் சக்கிரவர்த்தியின் பெயரில் மொத்தம் பதின்மூன்று எழுத்துக்கள் இருக்கின்றன. (Kaiser Wilhelm) ஜெர்மன் கக்ஷியைச்சேர்ந்த மற்ற அரசர்களின் பெயர்களிலும் அவ்வெண்ணிக்கையே யிருக்கின்றதாம். (Francis Joseph, Czar Ferdinand, Sultan Mahomed V) மற்றும் யுத்தத்தில் சம்பந்தப்பட்ட ஜெர்மன் முக்கியஸ்தர்களின் பெயர்களிலும் பதின்மூன்று எழுத்துக்களேயுள்ளன. (Von Hindenburg, Van Falkenhayn, Count Zeppelin.)

∴ ∴ ∴

சென்னை இராஜதானியின் ஜெயில்களில் நடத்தப்படும் தொழில்களின் மூலமாக 1915-ம் வருஷத்திற்கிடைத்த வருமானம்; ரூ. 162,653—அதாவது: 1914-ம் வருஷத்தில் கிடைத்ததைவிட ரூ. 7332 அதிகம் கிடைத்திருக்கிறது.

∴ ∴ ∴

சிறு குழந்தைகளைப் பூனையினிடத்தில் விளையாடவிடக்கூடாது என்று ஒரு வைத்திய நிபுணர் கூறுகிறார். அதன் காரணம் பின்வருமாறு:—பூனையின் மயிரில் ஏராளமாக வியாதிக்கிருமிகள் இருக்கின்றனவாம். அவை பற்பல வியாதிகள் பரவுவதற்குக்காரணமாயிருக்கின்றனவாம்.

∴ ∴ ∴

பினங்கு, சிங்கப்பூர் முதலிய நாடுகளிலிருந்து புதுச்சேரிக்குச் சர்க்கரையை இறக்குமதிசெய்ய விரும்பும் வியாபாரிகள் அதற்காக பிரிட்டிஷ் கான்ஸலின் அநுமதியைப் பெறவேண்டுமென்று பிரெஞ்சு கவர்ன்மெண்டார் உத்திரவிட்டிருக்கின்றனர்.

∴ ∴ ∴

பிரான்ஸில் மார்ன் நதிக்கரையில் நடந்த சண்டையில் ஜேக்சஸ்ராய்மான் என்ற பிரான்சியப் போர்வீரன் ஒருவன் காயமடைந்து அதனால் பிரஜ்ஞை தப்பி ஒருவிதத் தூக்க நிலைமையை அடைந்தானும். சென்ற 29 மாதங்களாக அவன் படுத்த படுக்கையிலேயே தூங்கின வண்ணமாய் இருந்தானும். பல வைத்திய சிரேஷ்டர்கள் வந்து அவனுக்குச் சிகித்ஸை செய்தார்களாம். ஆனல், சில தினங்களுக்குமுன் அவனுக்கு ஆகாரமூட்டிய பிறகு அவன் படுக்கையில் புரண்டானும். ஆதலால், அவன் முழுதும் சொஸ்தமடைவதற்கு ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறுனென்று சொல்லப்படுகிறது.

Correspondence

ஓர் கடிதம்.

(கடிதக்காரர் அபிப்பிராயங்களுக்குப் பத்திராதிபர் உத்தரவாதியல்லர்.)

கனம்பொருந்திய "ஜனோபகாரி" பத்திராதிபருக்கு வந்தனம்.

ஐயா,

சென்னைமாநகரில் சென்ற 46 வருடங்களுக்குமுன் அரிய ஞானவிஷயங்களைத் தன்னகத்தின்கண் கொண்டு வெளிவந்துலவா நின்ற "ஞானபாநு" என்னும் அரிய ஓர் மாதாந்தப்பத்திரிகையின்கண் ஓர் நிருபர் ஓர் ஐயவினா பொறித்துள்ளார். அதைக் கண்ணுற்ற நாள்தொட்டு யான் விடையறியப் பற்பலவாறு முயன்றும், வன்மையற்றவனாயுள்ளேன். இத்தகைய அரிய வினாவுக்குத் தக்க விடையிறுக்கும் பான்மையுடைய வித்வான்கள் பலரிருப்பார்களாகையால், ஈண்டு அவ்வாசகத்தைக் குறித்துள்ளேன். இதைக் கண்ணுறும் அன்பர்கள் ஜனங்களுக்கு உபகாரமாய் விளங்கும் இந்த "ஜனோபகாரி" என்னும் பத்திரிகையின்மூலமாய்ப்பொருள் விளக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அஃதென்னையெனின்:—"சவுந்தரிய லஹரி அத்வைதமீ சாஸ்திரமே கிகதி ஸ்ரீமது துது துமுதலிய திருவசைக்கலையாருக்கும் எழுதிய நிருபம் என்னையோவெனின்,—

"முன்துரையும் பின்துரையுமான ஊரில் அத்தியில் அரசுமுளைத்து எக்குப்பலகையிலேறி மாவிலநங்கிப் பன்னிரண்டுராசியிலொருராசி மூழ்கிப் பன்னிரண்டுராசியில் ஒருராசி நிற்காணிக்கை கொண்டு ஒரு மாவுக்குப் பதினாறம் பாகத்தின் கீழே படுத்துத் தூங்குகையில், ஆண்டோர் கன்னிகையானவள் இடையிலே ....வாயிலே கையும் கையிலே சோறும் கழுத்தினிற் பாடகமும் கொண்டுவந்தாள். அக்கன்னிகையை அவர் கண்டு மனதிலுட்கொண்டு, 'உன் தோட்டத்தில் பூவுண்டோ?' என்றுகேட்க, 'ஆம் : பூவுண்டு. உமக்கு வேண்டுமானால், முதுகின்மேல் ...., வயிற்றிலே காலும், கையிலே கண்ணும், காலிலே பின்னலுமாக வந்தால், என் தோட்டத்திலே பூவுண்டு' என்றாள். 'ஆனால், பூத்தநாள் சொல்' என்றார். அதற்குக் கன்னிகை, 'பூப்பது நேற்று; பறிப்பது நாளை; முடிப்பது மறுநாள்; மனதிருந்தால் வரலாம்' என்றாள். 'ஆம் : மனதுண்டு; உன் தெருவின் அடையாளமென்ன'' என்று கேட்க, அப்பெண், 'என் தெருவிற்குச் சிவப்பும், கறுப்பும், மஞ்சளும், பச்சையும் கலந்திருக்கும்' என்றாள். 'ஆனால், உன்வீட்டுக்கு நெறி எப்புறத்தில்?' என்றார். 'ஊசிக்கும் நூலுக்கும் நடுவே, நாருக்கும் பூவுக்கும் நடுவே, பாலுக்கும் பானைக்கும் நடுவே, பாய்க்கும் பஞ்சகத்திற்கும் நடுவே' என்றாள். 'உன்வீடு எத்திசையின்?' என்றார். 'கூட்டிக் குமித்துக் கொள்ளிவைப்பாள் வீட்டுக்குக் கிழக்கு, குடியிருப்பாரைக் குலைத்துவிடுவான்வீட்டிற்கு மேற்கு, தண்ணீர்க்கும் பகையான மரத்திற்கும் கீழை, சாஞ்செடிக்கு வேலி போடுவான் வீட்டிற்குத் தெற்கு, அறியாப் பிள்ளையை அழவைப்பாள் வீட்டுக்கு வடக்கு, ஆகிய இந்நான்கெல்லைக்கு நடு' என்றாள். 'உன் வீட்டுக்கு இன்னுமடையாளம் யாது? சொல்' என்றார். அக்கன்னிகை சொல்லத் தொடங்கி, 'என் வீட்டுவாசலில் பேய்போல நிற்கும், பிறைபோலப் பூப்பூக்கும், ஆகாயத்திலே தன்னிபத்தைநீர்காட்டிக்கொண்டு நீளக்காய்க்கும்' என்றாள். 'அப்படியே நான் வருகிறேன். உனக்குஎஜமானி உண்டோ?' என்றார். 'எஜமானி உண்டு' என்றாள். 'அவளைக் காணாமல் வர உபாயமேது' என்றார். 'என் எஜமானியைக் காணாமல் வர உபாயமே, பன்னிரண்டுராசியில் ஒரு இராசி மூழ்கி, பன்னிரண்டு இராசியில் ஒருராசி தூங்கி பன்னிரண்டு ராசியில் ஒருராசி நிற்காணிக்கை கொண்டு, ஆகாயத்திலே சாப்பிட்டு, அந்தரத்திற் கைகழுவி, வீடில்லா வீட்டிலே சாவில்லாப் பந்தல்வழி கண்ணைப் பொத்திக்கொண்டு வந்தால் வரலாம்' என்றாள்.''

இதன் கருத்தை விளக்குக.

காஞ்சீபுரம் - வாசுதேவ ஐயர்,
தமிழ்ப்பண்டிதர்,
ஐக்கியக் கிறிஸ்தவ சங்கத்துப் பயிற்சிக் கலாசாலை,
வேலூர்.